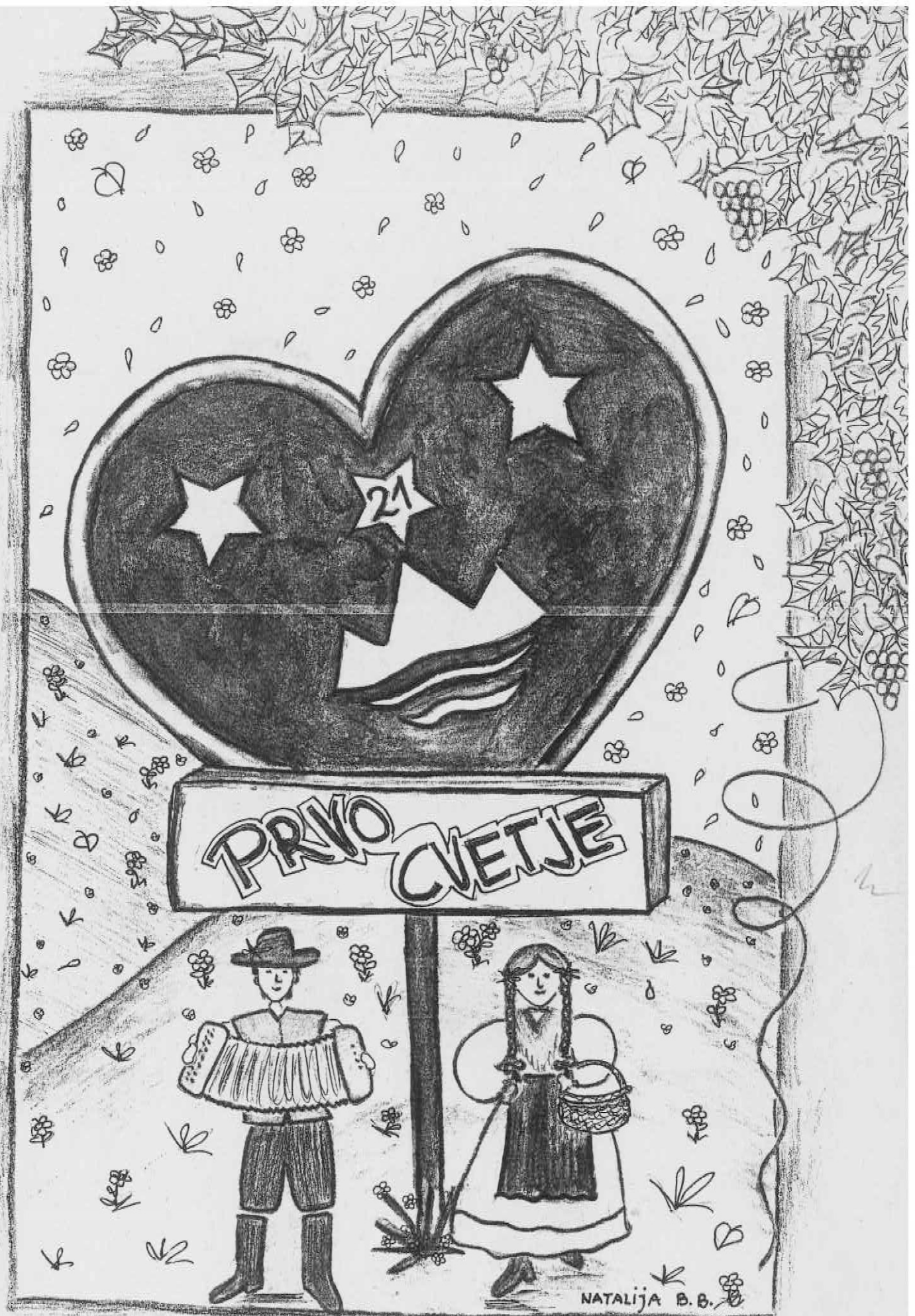

P R V O C V E T J E

Glasilo učencev slovenskega jezika in kulture
v oddelkih

FRANKFURT

in

OFFENBACH

Nekaj strani v tej številki šolskega glasila namenjamo našim
bivšim učencem - Želimo, da bi se tudi tako ohranjale vezi in
poznanstva skupnih slovenskih let. Vabljeni k sodelovanju!

Številka 21

Junij 2000

Natisnili smo 100 izvodov!

Uredniški odbor: učenci, starši in Janko Zemljič
Idejna zamisel naslovne strani:
Natalija Barišić Bevc in Sandra Horvat
Mentorica: Mira Turk Radikovič

Dragi učenci,
spoštovani starši!

Spet smo zaključili šolsko leto, tokrat prvič v novem tisočletju, pa vendar z bogato preteklostjo šestindvajsetih let. Veselimo se z učenci, ki še sedijo v slovenskih šolskih klopek. V istem hipu pa se zavemo, da je teh otrok vedno manj in da med nami že odrasčajo malčki brez domače besede svoje babice in dedka. Žal!

Za tiste, ki pa še prihajajo, so vedno odprta vrata že v predšolski skupini, za šolarje pa tudi ob novih spremembah do desetega razreda. V naslednjem šolskem letu tudi oddelka v Offenbachu ne bo več in upam, da bodo preostali trije učenci prav tako radi prihajali v bližnji Frankfurt, v Liebfrauenschule.

Kakor se redčijo vrste naših učencev, tako rastejo naloge in pomen dela staršev, še posebej **sveta staršev**, ki vsako leto prevzame te dolžnosti. Tudi letos ste lahko ob številnih prireditvah in dejavnostih spoznali njihovo pripravljenost za kaj več kot le priti in posedeti v dvorani. **Predsedniku Štefanu Žilavcu** so kar dobro stale ob strani **Rozika Žmavc, Greti Van den Berge, Ana Barišić iz Frankfurta, pa Štefka Bošnjak in Tilčka Breč iz Offenbacha**. V imenu učencev in ostalih staršev se jim zahvaljujem za številne urice in pomoč skozi celo šolsko leto 1999/2000.

Tudi vnaprej se nam ob rednem šolskem delu obeta kar pisana obšolska dejavnost: počitnice v Sloveniji, dramski krožek, bralna značka, sodelovanje v slovenskem knjižnem kvizu, dopisovanje v Prvo cvetje in v druga glasila, sodelovanje pri slovenskih prireditvah in tudi v nemški šoli, kjer vedno radi slišijo kaj novega o naši deželi! Upam, da bomo spet lahko povabili gosta, književnika iz Slovenije, pa tudi na božično prireditev in na enodnevni izlet bomo mislili. Torej, možnosti bo kar nekaj, le poprijeti jih bo treba in priti skupaj tudi v prostem času. Le-tega pa je vedno premalo, radi rečemo. **A kjer je volja, je tudi pot!**

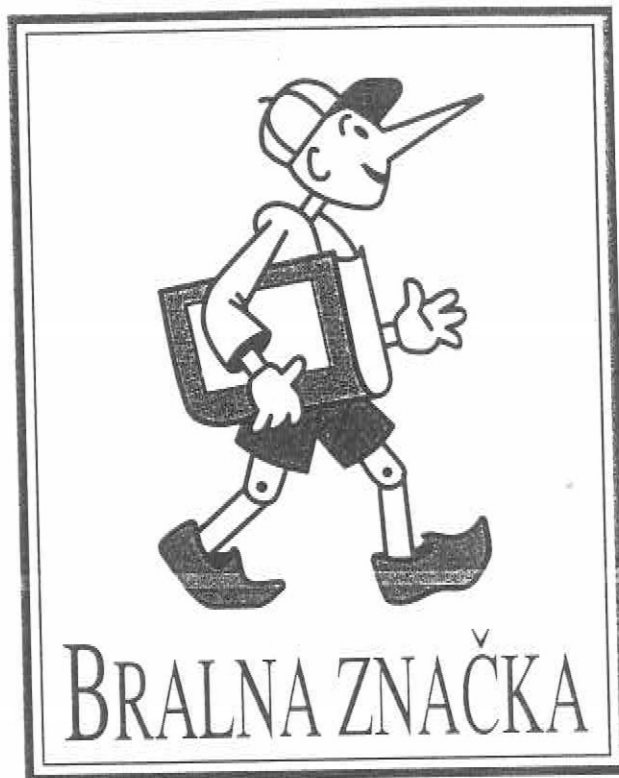
Zato zapiramo knjigo, ki smo ji rekli šolsko leto 1999/2000 in z radovednostjo ter dobro voljo odprimo bele strani novega leta. Za učence desetega razreda je to tudi slovo od šolskega dela, saj z eno nogo že stopajo v svet odraslih. Letos se od nas poslavljata Mojca Mali in Martina Bučar. Za prvi razred pa se napoveduje le en učenec, Florijan Hvala. Zato ga bomo še posebej veselili!

Kaj naj vam še naložim v počitniško torbo? Veliko lepih želja za bivanje v Sloveniji, uživajte z babico in dedkom, zapeljite se v nove kraje in spoznajte skrite kotičke naše zemlje, oglasite se pri svoji družini na Ptuj, poiščite še nove prijateljčke in znance - skratka, imejte se LEPO, LEPO!

V avgustu pa spet na svidenje!

Vaša učiteljica

**TUDI V FRANKFURTU
BEREMO ZA BRALNO ZNAČKO**

Letos jo slovesno podeljuje slovenski mladinski pisatelj

PRIMOŽ SUHODOLČAN

V predšolski skupini jo prejmejo:

Kubiak Oliver
Veber Katja
Hvala Florijan

Tole pa so učenci - pridni bralci:

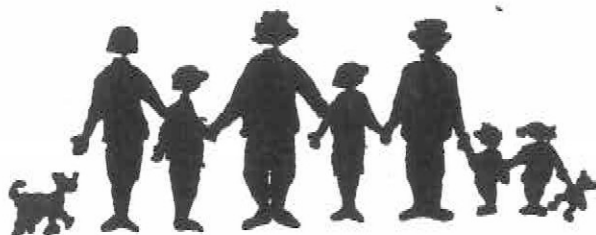
Magdalena Lopič
Florijan Žmavc
Matej Mali
Verena Van den Berge
Jasmina Recek
Gino Gennaro
Tatjana Cizerle
Damijan Šepetavc
Helena Žmavc
Karmen Breč
Ivana Jovanovič
Simona Recek
Ines Grenc
Kristina Barišič
Martina Bučar

Čestitamo in vabimo v svet knjige še ostale!

Naš izlet

Šli smo v Holiday park.
Peljali smo se z avtobusom.
Najprej smo sedli na vlakce.
Potem smo šli na stolp.
Baba sem se. Hitro smo
padli dol. Z menoj je bil tudi
ata. Bilo je lepo.

Mana Jovanović

Jaz sem Matej, Hodim v 2. razred. Tudi
jaz sem bil na izletu. Z menoj je
bila mama. Ves dan sem se vozil.

Matej Mali

Moj konjiček

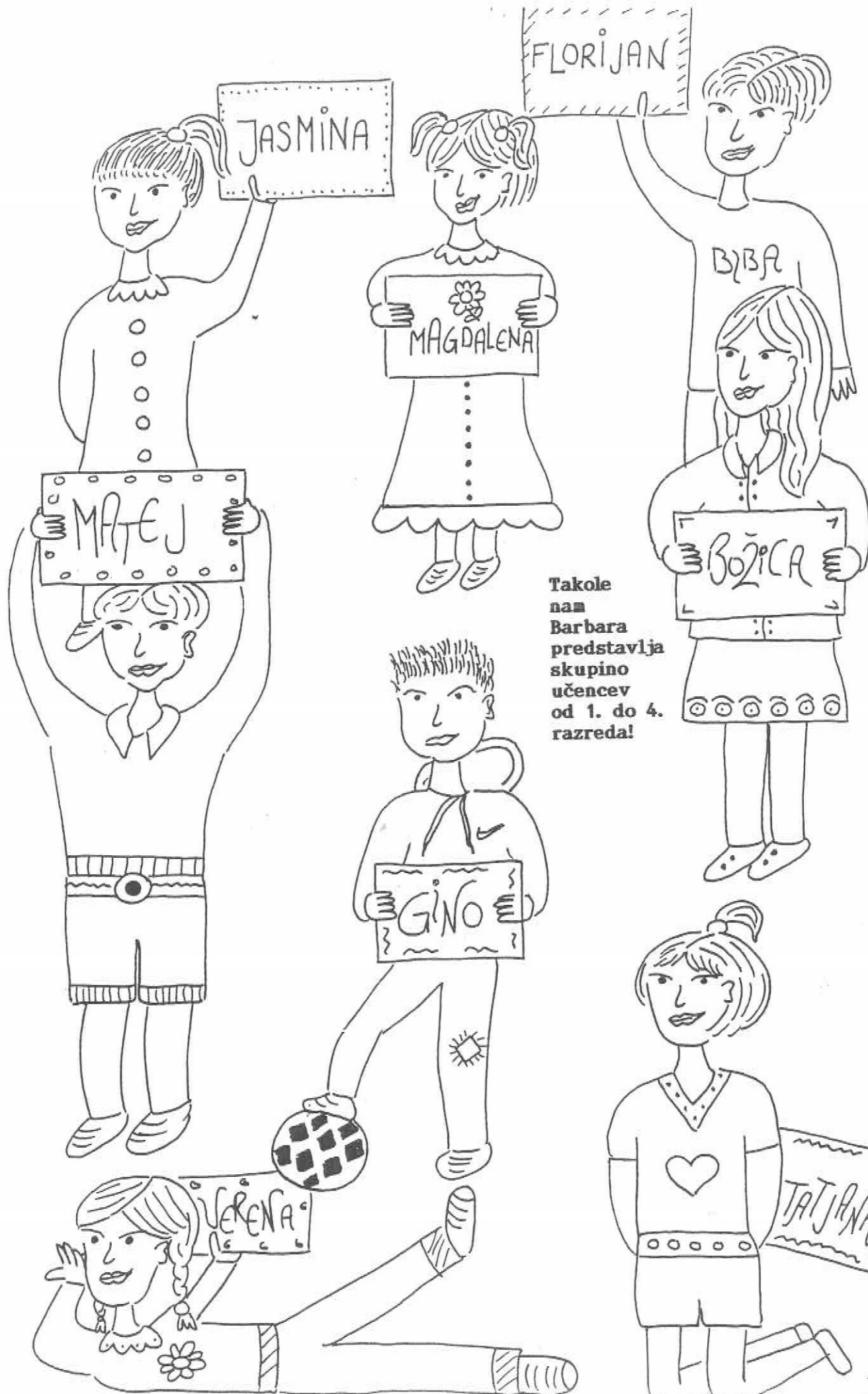
Že štiri leta igram rugby. Hening imam vsak torek in četrtek. Večkrat smo že imeli tekmo. Igram za društvo Martinsee v Heusenstammu. Kadar zmagamo, smo veseli. Moji prijatelji so Jan, Pascal, Florian in Niklas.

Gino Gennaro, 4. r.

Rada plavam!

Ko sem bila stara štiri leta, sem prvič šla v plavalni tečaj. Prišla sem v najmlajšo skupino. Plavati nas je učila gospa Strit. Potem sem prišla v skupino pingvinov. Na tekmi sem zmagala. Zdaj sem že v skupini delfinov. Veliko plavamo, da me drugi dan bolijo roke in noge. Ampak rada grem na Hening, saj se potem lahko igramo v vodi.

Tatjana Cizerle, 4. r.

Takole
nam
Barbara
predstavlja
skupino
učencev
od 1. do 4.
razreda!

Jaz sem Verena. Moj ata je Rien.
On dela na vlaku. Vsak dan se pelje v
drugo mesto ali v drugo državo. Enkrat
sem šla z njim. Gledala sem skozi okno.
Na sedeže sem razdelila liste. Potniki so
jih prebrali.

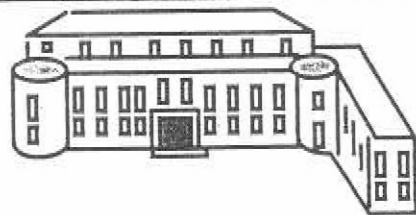
Verena v.d. Berge

Jaz sem Božica. Hodim v tretji
razred. Znam dobro mamo
in atka. V Sloveniji imamo hišo. Tam
je Audi Boč.

Božica Jovanovič

Liebfrauenschule

Grundschule der Stadt Frankfurt am Main
Schäfergasse 23; 60313 Frankfurt; Tel.: 069/212-35162

Še zdaj se spominam, kako je bilo prvič v slovenski šoli. V naši
toreš sem Rodila tja in vsako leto sem štela, kako hitro mo-
ram Roditi. Zdaj, v zadnjem letu, bi pa še ostala. Moj brat Matej
Rodi zdaj v drugi razred. Svetujem mu, naj ne šteje let. Moj
uživam te čase, ker zelo hitro minejo. Ta leta so bila tudi zelo lepa
in dosti sem se učila, veselila in smejala.

Na svidenje, še se bomo videli!

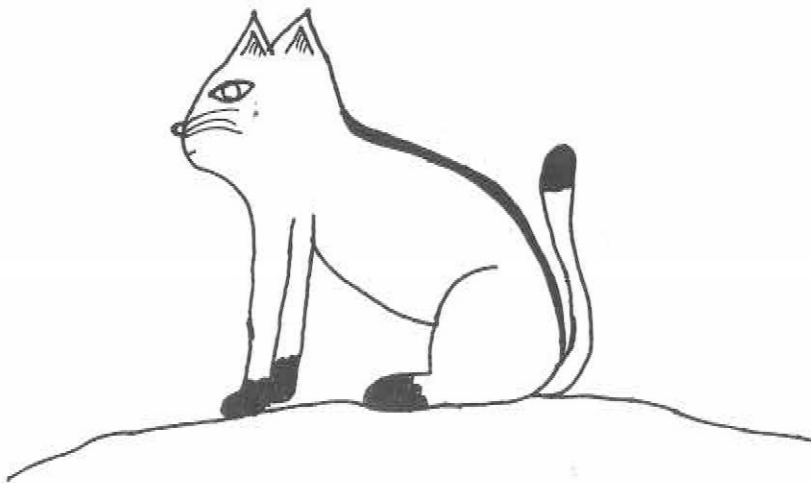
Maja Maj

Moje muce!

Nekega dne sem bila pri moji teti in stricu v Ober-Rodnu. Za nekaj časa sem šla v vrt. Tam sem videla lepo in lušno muco. Takoj sem jo vzela v naročje. Bila je pisana in mehka kot tiger. Odhitela sem v hišo. Dala sem jo sestri Lidi in sva ju kajju za poročno darilo. Muci sem dala ime Sandi. Bila sta je vesela.

Čez nekaj časa nista več mogla skrbeti zanjo in tako sem jo jaz dobila nazaj. Da ni bila Sandi tako sama, smo dobili še Suzi. Nekega dne je Sandi pobegnila. Sestra Marijana je pripeljala mačka Nicka, a ni ostal dolgo pri hiši. Zdaj mi je ostala le Suzi. Je moja najljubša muca. Vsako noč spi pri meni. Kadar jo božam, zadovoljno prede.

Štefanija Bošnjak, 8. r.
Offenbach

Jesen

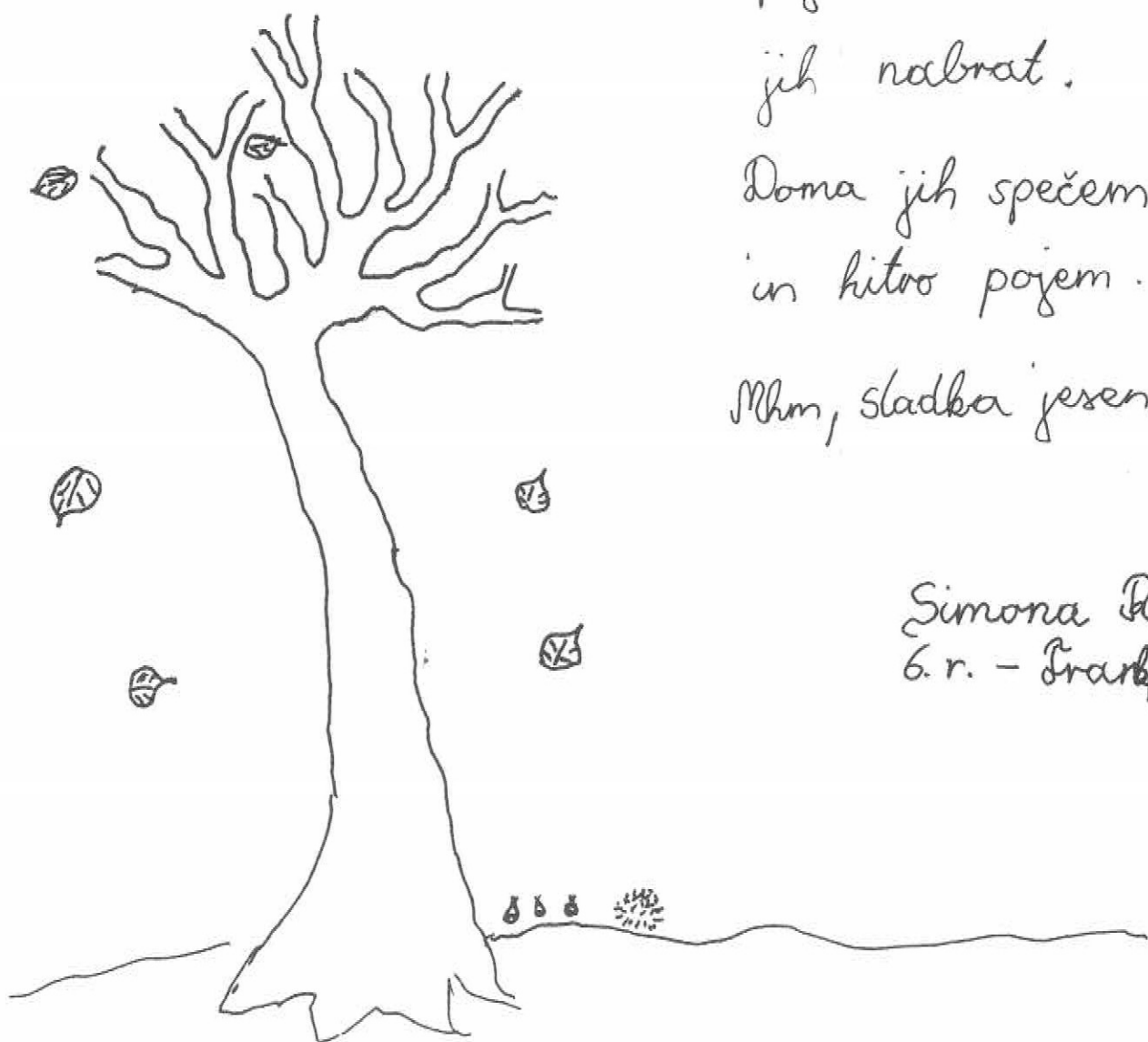
Lepa jesen,
pisano listje;
zjutraj slana,
hladen veter.

V gozdu kostanji -
pojdem hitro
jih nabrat.

Doma jih spečem
in hitro pojem.

Mhm, sladka jesen!

Simona Recek.
6. r. - Frankfurt

Moji „naj“ dnevi ...

Kadar zunaj dežuje, sem slabe volje
in nič se mi ne ljubi.

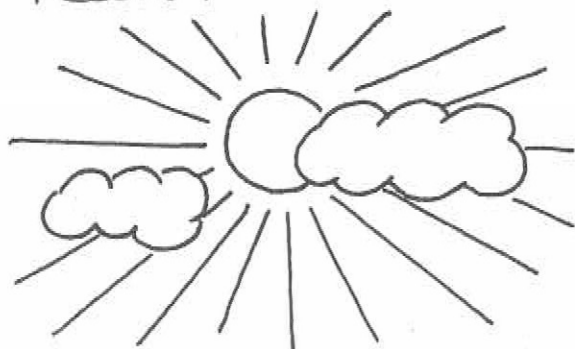
Kadar sijе sonce, sem dobre volje
in bi lahko objela ves svet.

Kadar sneži, sem tudi dobre volje,
ker so največkrat počitnice in grem s
prijateljicami na sprehod. Kamorkoli
pogledaš, vse je belo. Takrat se mi
zdi, da hodim po oblakih.

Jeseni, ko odpadejo listi, se še posebno
veselim, ker imam rojstni dan. To je moj
najlepši dan v letu.

Poleti, ko so počitnice, se veselim, da grem
v Slovenijo in vidim prijateljice in prijatelje,
ki tam živijo. Zdaј jih že dolgo nisem
več videla. Tudi tisti dnevi so lepi.

Tako mi vreme in koledar prinašata
lepe in manj lepe dneve. Vmes pa
včasih še „grmita“ ata in mama.
Ampak to hitro mine in spet je vse
v redu.

Darija Žilavec, 9. r.
Frankfurt

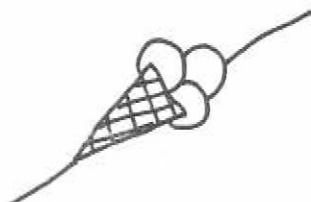
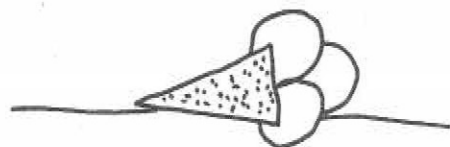
Deželo sladoleda

Člana družina se vedno težko odloči, kam na dopust. Čebega dne pa, ko smo se spraševali, kam bi šli, reče moj mali bratec: "Led!" Kar pomeni sladoled. Jaz sem se takoj spomnila in dodala: "U deželo sladoleda, oba z bratcem se strinjata!" Ker se je tudi moja mami strinjala, smo se čez tri tedne odpeljali v deželo sladoleda.

Ko smo prišli tja, so bile ceste iz čokoladnega drevesa iz kiwičevega, rože iz jagodnega, hiše pa poravadi iz vanilijevega sladoleda... Čajbelj pa sem uživala, ko sem se kopala v morju iz limoninega sladoleda. Tabe sem lahko kar med plavarjem jedla limonin sladoled. Slabo pa je bilo, da so se letni časi tako hitro spreminjali. Zadnji teden je bila zima, bilo je zelo toplo, vendar je zelo pihalo. Zato je veliko sladoleda odpihnilo. In že ga ni bilo več. Te počitnice so bile zame najlepše do zdaj.

Se mi želiš naslednje poletje pridružiti?

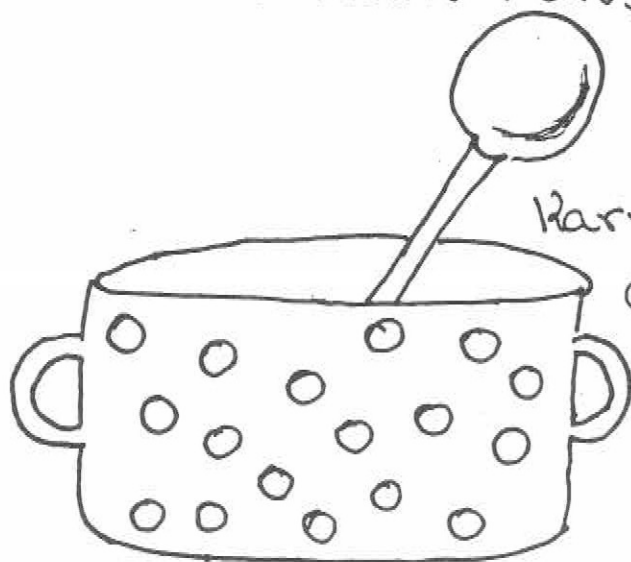
Ines Genc
G. raz., Frankfurt

Bila sem kuharica

Neko soboto v novembru smo slovenski učenci pekli piškote. Zbrali smo se v prostornih društvu. Kristina, Helena in jaz smo pekli flancate. Testo smo tanko razvaljale in razrezale. Naučile smo se „žavogljači“ flancate. Ali jih vi znate? Naše mamice pa so kuhale materža. Nekateri so tej jedi rekli tomaž ali bunka. Kar smo spekli in skuhali, smo tudi prodali. Zelo je bilo dobro. Tam pa nismo samo kuhali. Zvečer smo delali snežene može za okraske. Enega sem naredila za mojo nemško učiteljico. Zelo se je razveselila, ko sem ji ga dala. Doma sva z mamo tudi naredili flancate. Uspeli so nama in ata naju je pohvalil. Res so bili zelo dobri.

Take večere v društvu imam rada!

Karmen Brec, 5. r.
Offenbach

Žalostna stran nogometa

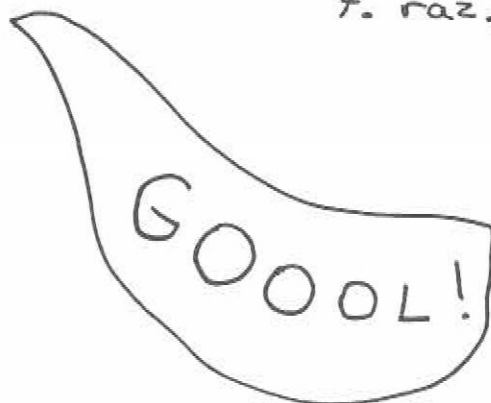
Že od malih nog igram nogomet. Ko sem bil star enajst let, smo šli v nogometnim klubom v Francijo. Tam je bilo še veliko drugih, skoraj 50 klubov. Turnir je trajal tri dni.

Žadnji dan je bil finale. Neki španski klub in mi smo igrali za zmago. Najprej smo mi dali gol in smo vodili 1:0. Ampak potem so Španci izenačili. Bilo je 1:1. Tako je tudi ostalo do konca tekme. Morali smo streljati enajstmetrovke. Tu smo s 5:4 izgubili.

Usi smo bili zelo žalostni. A kmalu se je urnila dobra volja. Pa tudi nove zmage! Jaz pa še vedno rad igram nogomet.

Danko Žilavec
7. raz., Frankfurt

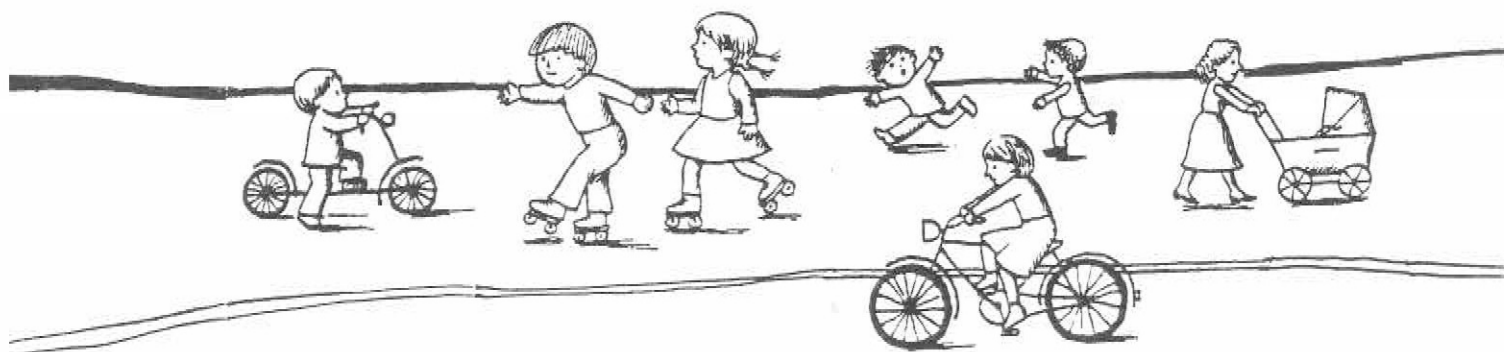

„MOJA TRI KOLESA“

ko sem bila stara dve leti, sem dobila prvo otroško kolo. Imelo je tri kolesa. Zada je bilo držalo, da sta me oti ali mama lahko vodila. Največkrat smo se odpravili v bližnji park.

ko sem bila stara štiri leta, sem dobila drugo kolo. Ta je bilo že večje in sem se na njem lahko vozila kar tri leta. Bilo je vijoličaste in bele barve. S tem kolesom sem se zelo rada vozila. Na njem se je tudi naučil voziti moj brat Florijan. Za mene je bilo kmalu premajhno, zato sem mu ga podarila. Jaz pa sem spet dobila novega „železnega konjička“, s katerim se še sedaj vozim. Kladar nimam časa zanj, me varno čaka v kleti.

Helena Žmavc
5. raz.

Moj zajček

Pred dvanajstimi leti smo dobili zajčka. Moja teta Klavdija ga je prinesla. Bil je v škatli. Preplašeno nas je gledal in ni hotel ven. Potem sva šli s sestro v slovensko šolo. Zajček je ostal doma pri mami. Zvečer je že raziskoval sobo. Vnela sem ga v naročje. Izbrali smo mu ime Džoni Haselnuss.

Jasmina Recek
4.r.

Bil sem palček

Matej in jaz sva bila palčka. Prišla sva z dedkom Mrazom. Vsi otroci v dvorani so že dolgo čakali. Povedal sem pesmico o zimi. Pomagal sem deliti darila. Ošalci me niso spoznali, ker sem imel dolgo sivo brado in rdečo kapo. Dedek Mraz me je pohvalil. Drugo leto se bova spet srečala.

Damian Šepetaur, 4.r.
Offenbach

Bila sem stevardesa...

Svojo obvezno prakso sem opravljal pri letalski družbi Comdor v Kelsterbachu. Bila sem v šoli za stevardese. Bilo je zelo zanimivo, ker sem že dolgo želela spoznati ta poklic.

En dan sem tudi prežvela v prostorū, kjer radijo obnašanje ob letalski nesreči. Voditelj je prižgal simulator in „odleteli“ smo v Rio de Janeiro.

Nekrat se je motor „pokvaril“ in „padli smo v morje“. Vsak je moral vzeti svoj rešilni jopič in se spustiti po napravljenem toboganu v čoln.

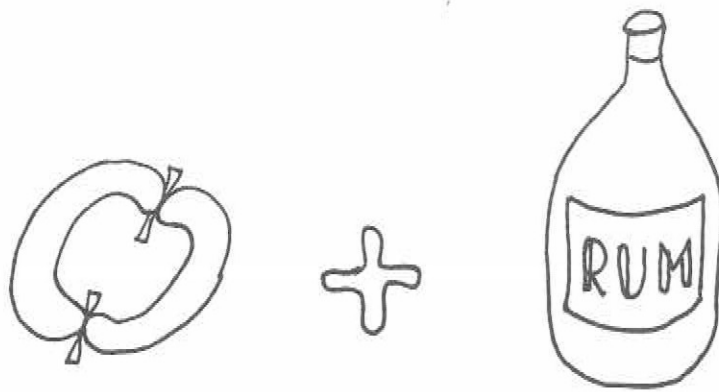
To je bilo zelo zanimivo in tudi koristno za moje naslednje polete z letalom.

Upam, da bom kmalu zares kam odletela - najraje v Slovenijo!

Barbara Tomi,
9.r.

Frankfurt / M

Sedita en Prekmurec pa en Nemec v vlaku.
Prekmurec ma eno klobaso, pa se jo rejže. Nemec
ga zanimljivo gljda, pa Prekmurec se misle, če
de njemi dan en folat od klobase.

Pa ga njemi da.

- Nemec pa povej: „Tanke!“

- Prekmurec: „Koa? Še eno tenšo šajbo? Dobro!“

- Nemec pa še naug povej: „Tanke!“

- Prekmurec: „Še eno tenšo? Dobro.“

Pa njemi še eno da.

- Nemec pa ponavlja: „Tanke!“

- Te pa njemi Prekmurec cejlo klobaso ta
vrže, pa povej: „San se rejže.“

- Nemec pa za odgovor da: „Warum?“

- Prekmurec: „Od keje tej baug nemške zna,“
„ka mon ges še rum v taške?“

Florijan se nam je pridružil lani.
Kar kmalu smo spoznali, da mu nikdar
ne zmanjka domislic in da je z njim
vedno zabavno.

Prihaja iz Prekmurja, zato je tokrat
zapisal "vic", kakor ga je slišal doma!

Florijan Svetanič
9. raz., Frankfurt

Naši učenci so pogledali v leksikon in prebrali tudi za vas:

O J E Z I K I H

Jezik se je razvil iz niza zvočnih signalov, s katerimi je človek posnemal živalske glasove.

Danes poznamo okoli 6000 jezikov. Največ ljudi govori v severnokitajskem jeziku (okoli 700 milijonov), sledi mu angleščina (450 milijonov), potem hindu, nato španski, nemški, francoski, indonezijski, portugalski, arabski, italijanski, ...

ALI VEŠ: da na svetu izhaja 2430 časopisov v angleščini,
da na svetu izhaja 1000 časopisov v španščini,
da so na tretjem mestu časopisi v nemščini ...

Že stari Rimljani so rekli, da se nihče ne more naučiti tujega jezika, dokler dobro ne spozna svojega. Slovenci smo lahko ponosni, da imamo kot majhen narod svoj jezik in svojo književnost že več kot 1400 let.

Zavedajmo se, da je prav slovenščina tisti zaklad, ki ga moramo varovati. Velja, kar je zapisal neki filozof:
ko narod izgubi svoj jezik,
izgubi svojo samobitnost in izgubi vse!

S L O V E N S K I J E Z I K

Slovenski jezik, ki ga za medsebojno sporazumevanje uporablja le nekaj več kot dva milijona Slovencev doma in po svetu, je med najmanjšimi slovanskimi jeziki, vendar je narečno najbolj razčlenjen od vseh. Ima več kot 40 narečij in izrazitejših govorov.

Delimo jih na sedem narečnih skupin, od katerih ima vsaka spet več narečij ali vsaj govorov. Za vsako skupino je značilen podoben slušni vtis, čeprav se med seboj pogosto zelo ločijo.

Te skupine so: **koroška, priimorska, rovtarska, gorenjska, dolensjska z belokranjskimi narečji, štajerska in panonska.**

Zato je slovenski jezik v narečnem pogledu celo bolj zanimiv kot drugi večji slovanski jeziki.

Radi rečemo, da "ima pri nas vsaka vas svoj glas"!

**Tudi Florijanov domači kraj v Prekmurju -
predstavlja ga na sosednji strani! Ste vse razumeli?**

Kaj mi pomeni Slovenija

Beseda Slovenija zame ni samo prazna beseda, ampak veliko več!

Najprej je to domovina mojega očeta. Rodil se je v vasi Prištanj na Kozjanskem. Že mladega je pot vodila v širni svet. Kot majhno deklico me je večkrat popeljal v te kraje. Spominjam se vožnje po slabih cestah, ko mi je bilo vedno slabo. A vse te težave so izginile v trenutku, ko sem zagledala babico in dedka. Vedno sta naju s sestro pričakala z lizikami. Še danes se mi zdi, da so bile starejše kot drugi.

Ko smo hišo smo zgradili v Vojniku pri Celju. Čeprav smo tam le v počitnicah, je ta kraj postal moj drugi dom. Vseč so mi obronki Pohorja, rečica Hudinja s pritoki, priljubljeno kopališče ob bližnjem Šmartinskem jezeru, hrib s cerkvico Marije Device, ki se dviga za našo hišo, pa poletna veselica "Noč ob Hudinji", razvaline Celjskega gradu in druge zanimivosti.

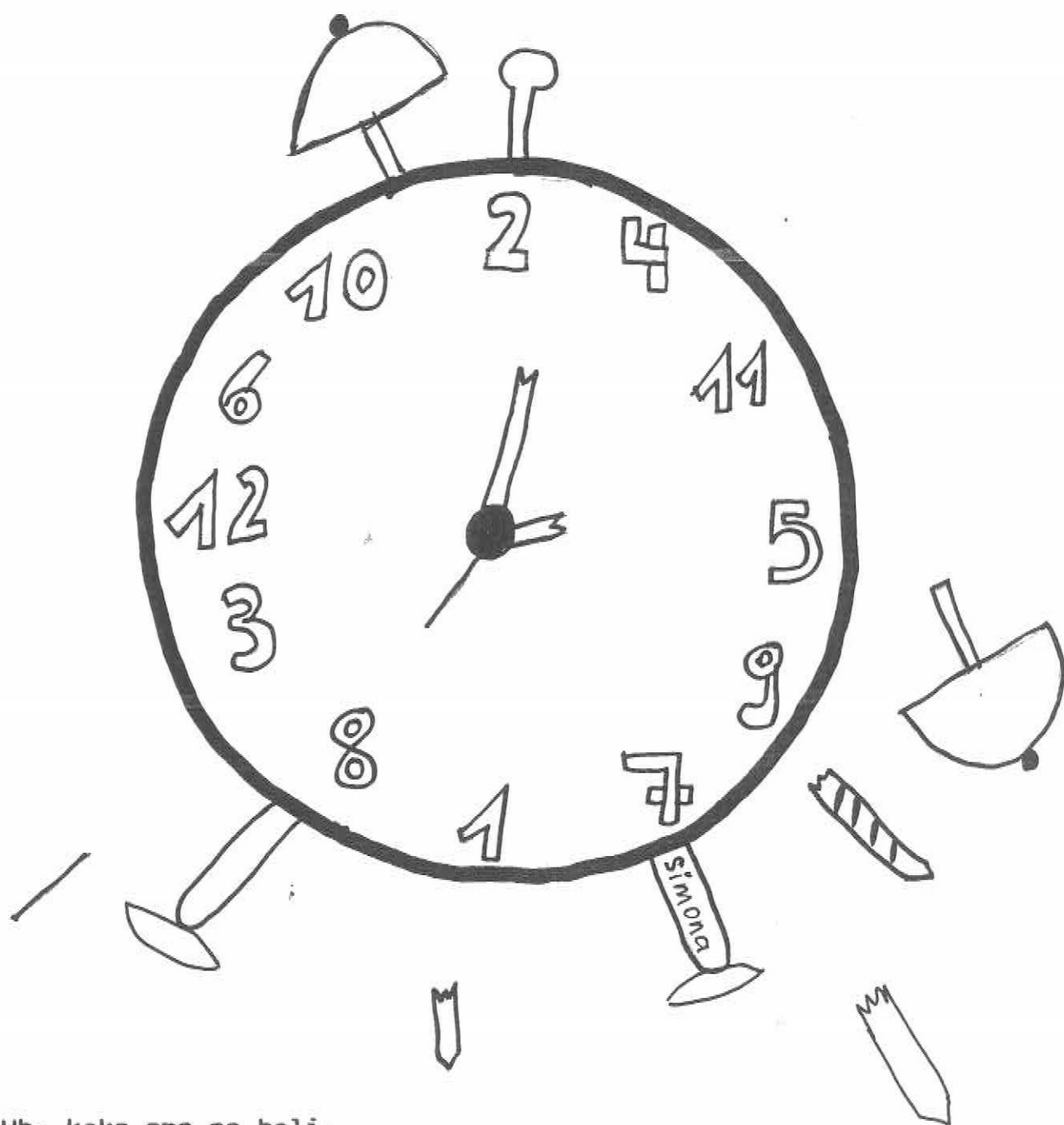
A najbolj trdne vezi s slovensko deželo so moji številni sorodniki in prijatelji. Za obiske in pogovore z njimi mi vedno zmanjka časa. Takrat si želim, da bi bile počitnice neskončno dolge ali pa da bi se za vedno urnile. Toda - najprej moram dokončati šolo in izbrati tak poklic, da mi bodo tudi v Sloveniji odprta vrata.

o Sloveniji - moji deželi!

Kristina Barišić-Zur
9. raz., Frankfurt

2000

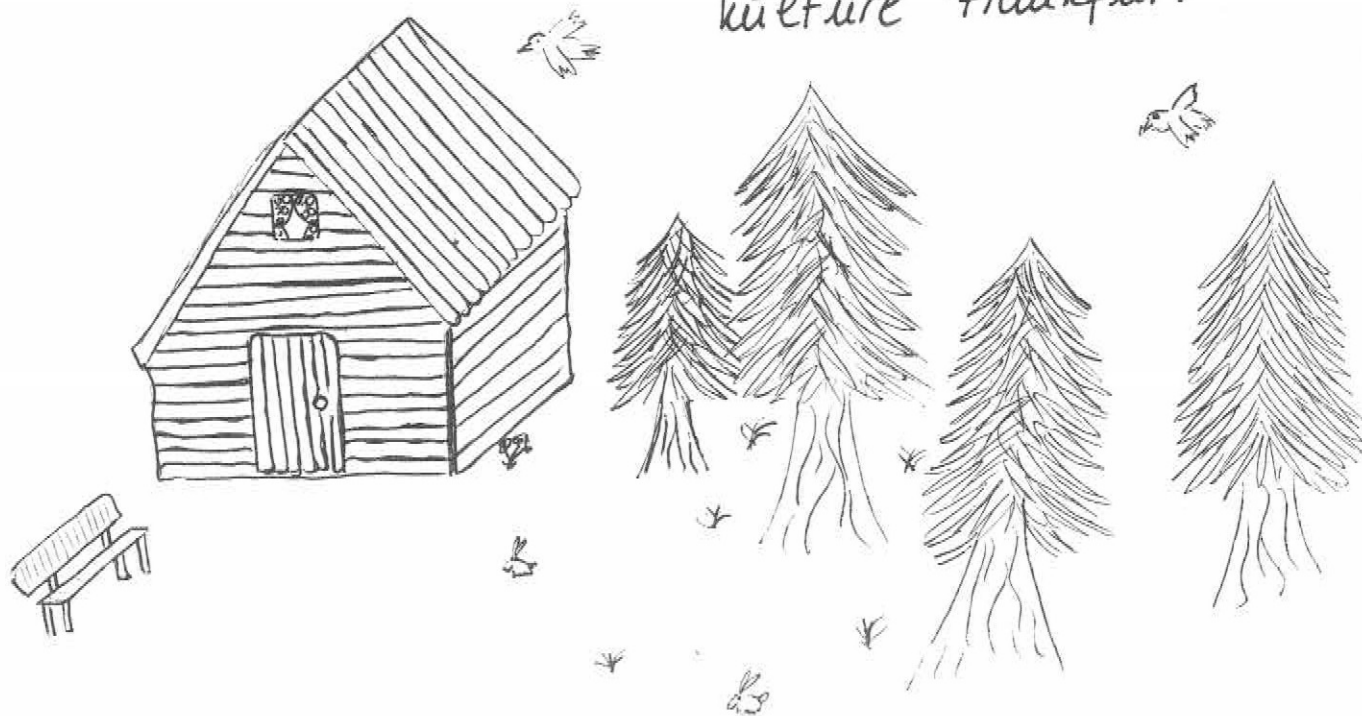
Uh, kako smo se bali,
ali se bo ob prelomu tisočletja ustavil čas.
Pa se le ni!

Na Vogarjū se je "čas ūstavił"

Ko sem bila stara pet let, smo šli mekega dne na Vogar. Pod vrhom smo videli hišo, v kateri je živel stara ženica. Mama je glasno rekla: "Poglej, tū se je pa čas ūstavil!" Takrat tega nisem razumela, ker sem bila še majhna. Mislila sem, da ima čas tudi noge in da se je ūstavil, ker ne more več hoditi.

Idaj pa vem, kaj je mislila mama. Staro hišico sem videla spet letos poleti. Še vedno je "čepela" ob bregū, še vedno je starka posedala na klopi. Prav nič ni proglašala modernega sveta in zadovoljno je kramljala z mami!

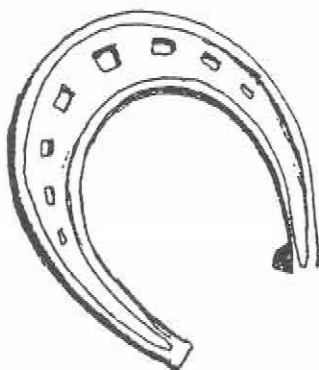
Barbara Tomi, 9. raz.
Odd. slov. jezika in
kultūre Frankfurt

TISOČ LET ČASA

Tisoč let časa
smo imeli,
da uničili smo skoraj
skoraj svet;
iz gozdov močvirje,
iz vasice mesto,
iz trave beton
smo naredili.

Naredili pa smo si
življenje lažje,
da nam zdaj,
v letu 2000,
tako težko
kot nekdaj ni.

Ines Grenc, G.r.
Odd. Slov. j. in kulture
Frankfurt

v sloveniji čas beži, beži...

vedel dan poslušam, da je pomaranžanje
čas problem sodobnega človeka. Sama to
najbolj občutim na počitnicah v sloveniji ali
na hrvaškem. Kako tam čas beži!!
Zdi se mi, da zar naprej zlagamo stvari v
avto in iz avta. Hitimo z obiska na obisk,
telefoniramo levo in desno, mama popravi
po hiši in dela na vrtu, midve s sestro pa ko-
maj najdeva čas za prijateljico Zlatko.
Potem se spomnim, da je učiteljica rekla, naj
vsaj malo beremo slovensko ali da naj gremo
z parku v bližnjo šolo. Uprašam vas, prosim,
KDAJ?

za nekaj dni "skočimo" še z sodelavcem na
hrvaško. Tja grem vedno zelo rada in bi še
ostala, a spet nas pregrinja ČAS. Takrat bi
želim, da bi počitnice trajale tri mesece.
A tudi tako dolge počitnice bi bile v slo-
veniji spet prekratke!!!

Kristina Barišić-Zevc, 9. raz.
Odd. slov. jezika in kulture
Frankfurt

Slovenija

Frankfurt

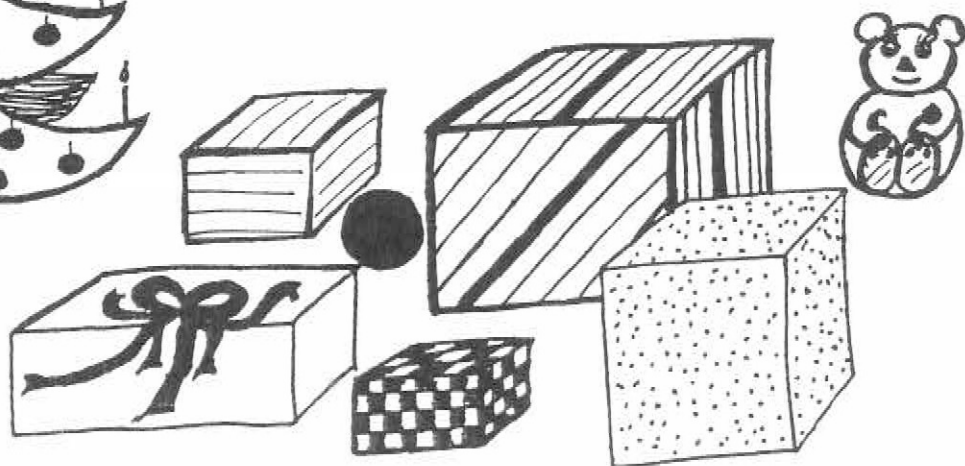
4. decembra nas je obiskal dedek Mraz. Malčki v prvi vrsti so ga že nestropno čekali. Najprej smo nastopali in peli zimске pesmi. Medtem smo, da bo zdaj, zdaj prišel dedek Mraz. A čakalo nas je presenečenje. Prišel je - čarovnik. Ja, res, pravi čarovnik. Kako je znal čariti! Najboljši je bil triš z vodo. Malčki jo je v zvit česopis. A česopis ni bil moker in tudi voda ni pihala. "Kje je voda?" smo se čudili. Čarovnik pa je obrnil česopis in nalil vodo nazaj v kozarec. "Kako je to napravil?" smo se vprašali. Jaz mislim, da samo čarovniki poznajo pravi odgovor.

Ko je čarovnik širo odšel, smo zaslišali (slišali) kraguljčke. Prišel je dedek Mraz. Zaželel nam je srečno novo leto.

Malčki so razdelili darila. V moji vrečki je bila knjiga ko zori jožode, ročavnik za leto 2000 in sadljanje.

Mojca MALI, 10.r.
Frankfurt

Spomin iz otroštva

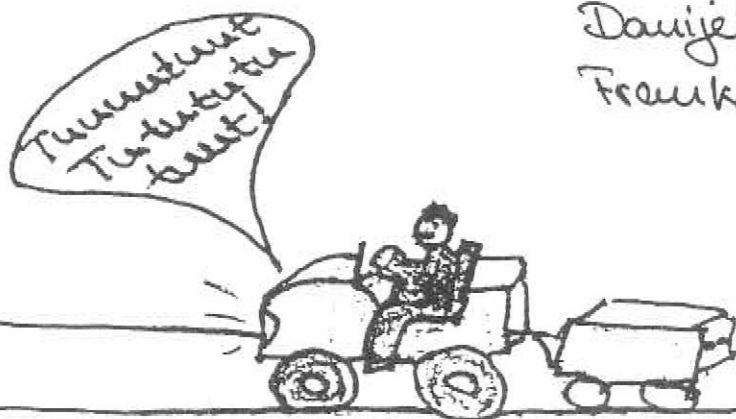
Dobro se še spominjam dogodka iz otroštva. Star sem bil 3 leta in bili smo na dopustu v Sloveniji. To so moje mama, moj ata in jaz. Moj brat Jurez je ostal v Nemčiji.

Bila je nedelja, mama in ata sta hotela iti k maši, jaz pa sem še spal. Mama me ni hotela prebuditi, zato je šla domov k stari mami. Njena hiša je samo 100 m daleč od naše. Tam je mama prosila teto Roziko, naj gre k meni, saj je že naprej vedela, da bom jokal, če se bom zbudil in ne bo nihogar. Teta je morala še nekaj napraviti zato ni šla takoj.

Jaz sem se v tistem času prebudil, hlicel sem mamo in atko, a ni ju bilo nikjer. Odpiral sem vrata, vrata so bile zaklenjene. Ne vem, kako sem prišel na to misel, da sem šel dol v klet, in odprl garažna vrata. Bos in v pižami sem se odpeljal z mojim avtomobilom na baterije naravnost k stari mami. Ves sem bil objokan, niti govoriti nisem mogel. Samo klupal sem da mame in atka ni.

Teta me je tolažila. Takrat pa sta že prišla mama in ata od mame, jaz sem pa še dolgo jokal...

Danijel Bercler
Frankfurt, 9. rev.

Pozdravljena, slovenska šola!

Deset let sem obiskovala pouk slovenskega jezika v Offenbachu. Priznam, da nisem vedno prišla z dobro voljo, ko so nemške prijateljice imele prosti čas. Vologe sem nerada pisala in so mi bile odveč. Nisem razumela, zakaj sam morala hoditi k materinskemu pouku. Zdaj pa vem, da je bilo prav, da so me starši pošiljali v slovensko šolo. Druge sošolke niso imele tako bogatega življenja, jaz pa sem spoznala dve kulturi. Naučila sem se pravilno pisati (čeprav se mi še danes ne vedno postreči! 😊), slovensko brati (joj, kako sem včasih souvažila slovenske knjige, zdaj bi pa kar naprej brala) in naučila sem se veliko o slovenski deželi, njeni zgodovini in pisateljih. Hvaležna sem, da sem imela to možnost in ne razumem staršev, ki pozabijo svoje otroke naučiti slovensko.

Zdaj zapuščam slovenske šolske prostore, a vseeno ne bom pozabila, kaj sem se tu naučila. Še naprej bom hodila v šole, ker mislim narediti maturo in upam, da se mi bodo sanje izpolnile, in bom lahko študirala medicino.

Vsem skupaj želim še mnogo lepih let tukaj!

Martina Bucar
101, Offenbach/ll.

Tri vesele iz naših klopi:

- Ali bo kmalu odmor? Jaz sem že hlačen.
- Voščilo za materinski dan:
Draga mama, za tvoj praznik ti želim veliko ljubčkov!
- Sporočilo sošolki po mobilnem telefonu:
Bitte, sag' der tovarišica, dass ich nicht kommen kann, weil ich krank bin!

✓ Sloveniji me čakajo:

Slovenija z druge strani ...

Lani sem obiskovala dvanajsti razred in v našem programu je bila tudi redna praksa. Z razrednikom smo se domenili, da jo lahko opravljamo v drugih državah in si tako nabereмо novih izkušenj.

Izbrala sem Slovenijo in poslala prijave na Radio Slovenija, pa v uredništvo Naše Slovenije, Televizije in Pionirske knjižnice. Kmalu sem prejela odgovore in vabila. Ko smo še rezervirali prenočišče, sem se že videla v našem glavnem mestu ...

Na letališču so me pričakali Jagrovi - saj se jih še spomnite? Že nekaj let so doma in so me prijazno odpeljali v dom medicinskih sester. Nato sem dva dni sama raziskovala Ljubljano, saj sem bila prvič sama tam. Našla sem tudi najkrajšo pot do nove "službe" in se veselila prvega dne na Radiu.

V uredništvu oddaj za Slovence po svetu so me prijazno sprejele novinarke Maca, Jelka, Karmen in Lili. Z njimi mi ni bilo nikoli dolgčas in vedno so našle zanimivo delo zame: zapisala sem vprašanja za različne intervjuje, se spoznavala s tehniko, sprejemala sporočila in poslušala Slovence iz različnih društev po svetu. Pa tudi veliko drugih sodelavcev sem spoznala v tistih dneh; eden od njih me je prijazno popeljal na Kum in mi razkazal oddajnik. Zelo zanimiv in lep izlet je bil!

Najbolj zanimiv je bil zadnji večer: z novinarko Jelko sem bila v studiu in sem doživela celo oddajo v živo. Celó sama sem sodelovala. Saj poznate oddaje za Slovence po svetu? Na valu 918 kHz jo lahko poslušate vsak petek od 20.30 ure dalje.

Seveda nisem ostala samo v tem uredništvu. Odpravila sem se tudi v Pionirsko knjižnico, kjer me je sprejela gospa Tilka Jamnik. Praksa pri njih bi bila prav gotovo tudi zanimiva, a kaj, ko sem lahko ostala le štirinajst dni! Sem pa vesela novih poznanstev in prav te dni sem prejela pošto s pozdravi. Niso me pozabili, ne!

Tudi na kratek obisk v uredništvo Naše Slovenije sem "skočila" in zdaj vem, kje in kako nastajajo strani te revije. Sprejel me je urednik gospod Ludvik Škoberne.

Tako sem v teh štirinajstih dneh spoznala ljudi in ustanove, ki v Ljubljani in v Sloveniji delajo za nas in nam pripravljajo oddaje z zanimivimi sporočili in novicami za Slovence po svetu. Res sem zadovoljna, saj sem si nabrala nekaj novinarskih izkušenj in spoznala veliko novih ljudi.

Kaj pa ti? Ali tudi na tvoji šoli omogočijo prakso v tuji državi? Vprašaj in če se odločiš za Slovenijo, boš tam prav gotovo prijazno sprejet. Tako lahko spoznamo Slovenijo z druge strani, ne samo med počitnicami in prazniki - kako dela in živi vsak dan ... Naslove in informacije lahko dobiš pri slovenski učiteljici in pa v omenjenih uredništvih, če te zanima to področje dela!

Sandra Horvat, 13.r.

Haaaloo!

Kjee ste?

Odkar ne hodite več v slovensko šolo, vas ni nikjer videti.

Pa kaj je z vami,
ste Slovenci ali niste?!?

Če imajo drugi svoje žurke, jih lahko imamo tudi mi...

še kakšna vprašanja in sporočila?

Info: *Natalia B., Sandra H. & Kristina B.*
pa tudi učiteljica v slovenski šoli

ODELKI SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

FRANKFURT

OFFENBACH

Počitnice v Sloveniji
od 2. do 9. oktobra 1999

Kaj so mi prinesle počitnice na Pljuju

- ♥ prvič sem letela na letalom
- ♥ prvič sem šla v šolo Mladikov
- ♥ prvič sem srečala prijateljico Anjo
- ♥ prvič sem šla v Prekmurje
- ♥ prvič sem spala brez mame - kar 7x
- ♥ prvič sem šla v šolski diskoteko
- ♥ prvič sem šla na kostanjev piknik
- ♥ prvič sem jedla haloško gibanico

Bilo je lepo.

Še kdaj bi šla rada na Pljuj.

Tatjana Cizerle, 4.r.
Frankfurt

Opomnik za udeležence ekskurzije na Ptuj

Pravočasno pripravi:

- veljaven potni list z nem. dovolj. za bivanje
- veljaven bolniški list (YU 6 oz.SLO)
- kopijo knjižice o cepljenju
- naslove in fotografije za prijatelje
- piši gostitelju na Ptuj, če ga že poznaš
- z mamico izberita primerna darilce za ptujsko družino (v vrednosti pribl. 50 DM)

Ko boš pripravljaj prtljago, misli na:

- primerno obleko za različno vreme, tudi za dež, hojo, ...
- primerno obutev, podplati naj ne bodo gladki
- pižamo in toaletne potrebščine
- kopalke, kopalno kapo in brisačo
- na kovčku ali na potovalki naj bo napisan tvoj naslov
- za krajše izlete in pohode vzemi manjši nahrbtnik
- če moraš redno jemati zdravila, jih vzemi s seboj
- dragocene stvari pusti doma
- morda vzameš s seboj dnevnik ali spominsko knjigo, ...

Odhod: zberemo se v soboto, 2.oktobra 1999 ob 9.00 v hali na letališču (pri premičnih stopnicah), ostali pridete sami na Ptuj in se javite družinam!

Povratek: starši nas pričakajte v soboto, 9.oktobra 1999 pribl. ob 19.00 pri izhodu na letališču v Frankfurtu, tisti na Ptuj pa prevzamete svojega otroka ob 13.00 pred šolo.

Pa še tole: preverite, če je vaš otrok tudi privatno nezgodno zavarovan. Naš naslov za važna vprašanja ali sporočila:
Osnovna šola Mladika, ravnateljica g.Sonja Purgaj
Žnidaričevo nabrežje 1
2250 Ptuj

tel.: 00386 62 771 197, faks 062/779 424

Okvirni program bivanja na Ptuj:

sobota: prihod in srečanje z družinami

nedelja: ta dan otroci preživijo z družino in v dogovoru s šolo

ponedeljek: srečanje v šoli, kosilo, popoldne ogled mesta in gradu

torek: celodnevni izlet v panonski svet, po možnosti z gostitelji, učenci samostojno opravijo raziskovalne naloge

sreda: po kosilu izlet v okolico Ptuja (vinograd, trgatev, piknik)

četrtek: celodnevni izlet po Sloveniji (Ljubljana, Postojnska jama, Predjamski grad, Cerkniško jezero)

petek: po kosilu z gostitelji v mestu in kopanje v Ptujskih toplicah

sobota: odhod na Brnik oz. s starši

Časovne in vsebinske spremembe so možne, saj bomo upoštevali predloge otrok, možnosti na šoli in seveda vreme.

Učenci na Ptuj nas že pričakujejo in se veselijo skupnih dni. Tam nam je bilo vedno lepo in tudi zdaj se bomo potrudili, da nam bo ostal ta teden v lepem spominu. Tudi tebi. Pokliči svojega novega prijatelja ali mu piši!

Pa srečno!

STAATLICHES SCHULAMT FÜR DIE STADT FRANKFURT AM MAIN

Staatliches Schulamt für die Stadt Frankfurt am Main
Seehofstraße 41, 60594 Frankfurt am Main

Datum: 16.06.1999

Frau
Mira Turk Radikovic

Anschrift: Seehofstr. 41
Vermittlung: (069) 609 102 - 0
Telefax: (069) 609 102 - 88
Bearbeiterin: Frau Damm
Durchwahl: (069) 609 102 - 51

über d. Leiter/in der
Liebfrauenschule

Aktenzeichen: 21D - SFH 03/99
(im Antwortschreiben bitte angeben)

Betr.: Schülerfahrten in die Herkunftsländer;
hier: Fahrt nach Ptuj und Ljubljana / Slowenien
vom 02. bis 09. Oktober 1999

Bezug: 1) Erlass des HKM vom 24.03.1987 (ABl. S. 301)
2) Erlass des HKM vom 30.10.1995 (ABl. 1996, S. 7)
3) Erlass des HKM vom 03.12.1998, Az. IV B 2.1925/36/6 - 87 -
4) Ihr Antrag vom 28. Mai 1999

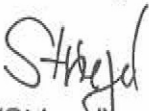
Hiermit genehmige ich die o. a. Fahrt in das Herkunftsland Slowenien für die Schülerinnen und Schüler der beteiligten Frankfurter Schulen. Mit der Teilnahme deutscher Schüler/innen an dem Vorhaben bin ich einverstanden.

Für die Vergütung von Reisekosten an Lehrer und Hilfskräfte (Begleitpersonen) stehen keine Haushaltsmittel zur Verfügung.

Vorsorglich erinnere ich bereits jetzt daran, dass dem Hessischen Kultusministerium (gemäß Bezugserlass zu 1) nach Abschluss der Fahrt ein Erfahrungsbericht auf dem Dienstweg vorzulegen ist.

Eine Durchschrift dieser Genehmigung (mit Kopien der eingereichten Unterlagen und Ihrem Antrag auf Bezuschussung) leite ich dem Hessischen Kultusministerium zu.

Im Auftrag

(Striegel)

GLEITENDE ARBEITSZEIT !

Bitte Besuche und Anrufe möglichst von 8.30 - 12.00 Uhr und von 14.00 - 15.00 Uhr, freitags von 8.30 - 12.00 Uhr
Straßenb.-Haltest.: Heister-/Seehofstraße, Bus-Haltest.: Ausbildungsamt, S-Bahn-Haltest.: Lokalbahnhof, Mühlberg

Preden smo se učenci slovenskega jezika odpravili na Ptuj, smo o tem zanimivem mestu ob Dravi že veliko vedeli, tudi tole:

naši obiski v najstarejšem slovenskem mestu se vrstijo že tretje desetletje in lahko rečemo, da imamo v Ptuj - ali kakor rečejo domačini: na Ptuj - že prave prijatelje in znance. Predvsem šola Mladika nam vedno na stežaj odpre vrata, da preživimo prijetne skupne dni. Težko bi našteli vse obiske in stike, ki so nas medsebojno bogatili v teh letih.

Za vas smo prebrali v zgodovini tega mesta,

da so na tleh današnjega Ptuja živeli ljudje že v drugem tisočletju pred našim štetjem. Potem so si tu postavili vojaško utrdbo Rimljani in imenovali mesto Poetovio. V šestem stoletju so se tod začeli naseljevati naši predniki - Slovenci. Po smrti kneza Koclja je prišel Ptuj z okolico v last nemških vladarjev. Mesto je postajalo močno in utrjeno. Upiralo se je tudi turškim napadom. Kljub nemškemu vplivu se je v 19. stoletju pričela prebujati narodna zavest. Po razpadu avstro-ogrske monarhije leta 1918 je Ptuj doživel velike spremembe, še več pa po drugi svetovni vojni. Danes postaja Ptuj spet središče tega dela Slovenije.

Ali veste, kaj pomaga Ptuj, da skozi stoletja ohranja svojo moč in pomen?

Najprej je to ugodna lega ob Dravi, kjer so se križale poti s severa na Balkan, od vzhodne Evrope do morja. Ugodni so tudi pogoji za vinogradništvo in kletarstvo. Zato ima gojenje vinske trte v teh krajih res dolgo tradicijo, že iz časa pred Rimljani. Zelo zanimiva je ptujska vinska klet. Tam lahko vidimo izbrana vina starih letnikov. To je vinoteka. Ponaša se tudi z najstarejšim vinom v naših krajih, z Zlato trto iz leta 1917. To vino je še pred drugo svetovno vojno uskladiščil vinski trgovec Josef Ornig. Takrat je bila klet še njegova. Ob začetku druge svetovne vojne je dal klet zazidati in vinoteka je nepoškodovana pričakala leto 1945. Ljubitelji vin gotovo poznajo in kupijo znane ptujske steklenice. Morda jih kdaj prinesete tudi nemškemu prijateljem, saj so priznane sorte šipon, laški rizling, haložan, beli burgundec, sauvignon, muškat otonel, traminec, modra frankinja, rumeni muškat, renški rizling ali pa Ptujski rdeči prav primerne za zdravljice ob vsaki priložnosti.

Žal nismo bili na Ptuj takrat, ko imajo daleč naokrog znane sejme:

Jurijev je vsako leto 23. aprila, Ožbalto 6. avgusta in Katarinin pozimi, 25. novembra. Vsi trije potekajo v središču mesta. Kaj vse najdete tu? Lahko rečemo, da vse: od izdelkov domače obrti do današnjih plastičnih predmetov in avtomobilskih delov. Za kmete pa je še posebno zanimiv živinski del sejma, kjer so napredaj govedo, konji, vrvi, biči in konjska oprava.

Kdo ne pozna pustnih običajev s Ptujkega polja?

Najbolj znan je korant ali kurent s svojo tipično masko, oblečen v ovčji kožuh. Največ se jih zbere na pustno nedeljo, saj pridejo tudi iz okoliških vasi - kjer so pravzaprav doma. Veliko boste o teh običajih slišali in videli v muzeju na Ptujskem gradu, kjer so kurentom namenili kar več sob.

Zdaj pa se z nami sprehodite po ptujskih ulicah in si oglejte vsaj nekaj zanimivosti:

HITREJ - svetišče boga Mitre iz rimskih časov
(izkopani oltarji s kipi in napisi)

SREDNJEVEŠKI GRAD NAD MESTOM IN SAMOSTANI - tu so danes muzeji in razstave. Posebno zanimiv je bil muzej na gradu. Različna obdobja so zaživel pred nami. Tam imajo celo majhen čeveljček odrasle Japonke. Še dveletni otrok ga ne bi spravil na nogo. Pomislili smo, kako so mučili male deklice, ko so jim trdno povijali noge ...

MESTNI STOLP - to je bilo znamenje mestne veljave in moči

NAJSTAREJŠA ULICA-danes **Prešernova ulica** - je bila včasih glavna tržna in prometna žila mesta

OBRAMBNI STOLP OB DRAVI - tu je danes razstavni paviljon

MESTNA HIŠA na Mestnem trgu, **MAGISTRAT** - sedež Mestne občine Ptuj

ŠTEVILNE OHRANJENE IN OBNOVLJENE STARE HIŠE v mestnih ulicah

DRAVSKI PARK (tu je tudi šola Mladika) in **LJUDSKI VRT** sta priljubljena parka in srehajališča Ptujčanov

Na desnem bregu Drave se danes razvija turistični center **PTUJSKE TOPLICE**. Tu je tudi zdravilišče z bazeni, pa prijazni novi apartmaji in igrišča - vse za prijetne počitnice. Vedno več turistov in športnikov pa privablja novozgrajeno **GOLF igrišče**.

Ko smo hodili po Ptuj, nas je na vsakem koraku spremljal napis **PERUTNINA** ali znak PP ali narisani piščanec. Nič čudnega, boste rekli, če vam povemo, da je to največji predelovalni obrat na tem območju. Delo in zaslužek daje mnogim domačinom. Njihovi izdelki so poznani doma in po svetu. Ali že veste, da vse Mc'Donaldsove restavracije po Evropi prodajajo ptujski piščančja bedra in perutničke - tudi tukaj v Frankfurtu!

Toliko vam povemo danes o Ptuj. Ko boste sami obiskali to mesto, boste odkrili še več zanimivosti, predvsem pa boste spoznali srčno dobre ljudi!

Ptuj '99

Jaz Ptuj že dobro poznam. Zdaj sem bila tam že tretjič. Moja družina me je že čakala. Pišejo se Kos, moja nova prijateljica pa je Samra.

Samra hodi v 8. razred šole Mladika. Je zelo dobra učenka. Vsak dan se je učila, včasih tudi ponoči. Takrat sem se jaz pogovarjala z bratom Samirom ali pa sem gledala televizijo.

Super je bilo pri družini Kos in v Ptuj!

Štefanija Bošnjak, 8. raz.
Offenbach

Zgodovina šole Mladike

Zgodovina šolstva na Ptuju sega skoraj 500 let v preteklost. 1513 je bila prva šola na Ptuju omenjena v mestnem statutu. Seveda pouk ni potekal v sedanjih prostorih šole Mladike.

Leta 1902 je bila zgrajena nova moderna šolska stavba, v katero se je preselila takratna dekliška ljudska šola skupaj z dekliško meščansko šolo in nemškim dekliškim dijaškim domom. To je bil začetek šole Mladike. V prvem letu je šola imela 86 učenk.

V času prve svetovne vojne so v to stavbo naselili vojaštvo in uredili bolnico.

Leta 1918 so se učenke lahko vrstile, a samo te slovenske narodnosti.

1928 so dekliško in deško meščansko šolo končno združili. Tako, da je šola naenkrat obiskovalo skoraj 200 dijakov. Meščanska šola Maksa Pleteržnika je obstajala do začetka druge svetovne vojne.

Po zasedbi mesta v letu 1941 so Nemci uredili šolo po svoje in prevzeli pouk. Ob koncu vojne so bile šolske zgradbe močno poškodovane, med njimi leta 1945 tudi stavba Mladike.

Po drugi svetovni vojni so leta 1946 začeli z obnovo šole. Trajala je dve leti, tako da je lahko leta 1948 potekal pouk spet po navadnem redu.

V letu 1958 je prišlo do preureditve šol. Na Ptuju so nastale 4 osemletne osnovne šole, med njimi OŠ Tone Žnidarič in OŠ Jože Lacko, ki sta si delile poslopje Mladike.

Leta 1961 sta se šole združile in nova OŠ je prevzela ime po Tonetu Žnidariču.

1991 se je šola preimenovala v OŠ Mladika Ptuj.

Leta 1997 so praznovali 95. obletnico. Takrat je šolo obiskovalo 605 učencev in za izobraževalno vzgojo je poskrbelo 34 učiteljev in profesorjev. Podatke o letošnjem stanju žal nimam, a sigurno se niso števila preveč spremenila.

NIVOJSKI POUK

Nivojski pouk pomeni, da učitelji pred učence postavijo različno zahtevne naloge in učenci si izberejo naloge glede na svoje sposobnosti. Tako si učenci znajo postaviti realne cilje in imajo tudi možnost prehoda v drugo skupino z višjo ali nižjo zahtevo. Leta 1990 so v šoli Mladiki pričeli ta sistem pri matematiki in slovenščini. Ker se je projekt prikazal kot uspešen, so ga šest let pozneje začeli izvajati in ga še zmeraj izvajajo, saj se je nivojski pouk razširil še na ostala predmeta področja.

RAZISKOVALA: SANDRA HORVAT

Srednješolski center Ptuj - SCP

Zo smo starejši učenci obiskali srednjo šolo na Ptuj, smo mnogo izvedeli. Karstičar nas je učasih tudi prijetno presenetilo. Šola, ki se je nekoč imenovala Šola Dušana Zverca, se zdaj imenuje Srednješolski center Ptuj, ker imajo zdaj srednje izobraževanje.

Imajo pet smeri: gimnazijo, področje tehnike, strojništva, ekonomije in kmetijstva. Polnična šola traja različno dolgo, od 1-4 leta. V gimnaziji imajo 710 dijakov, v ekonomski šoli 1330, na področju strojništva 438 in v elektrošoli 496 dijakov. Najšibkejša točka pa je področje kmetijstva, ker imajo samo okoli 330 učencev. Vseh skupaj jih je torej okoli 3300. Kar lepa množica, kajne!

Večina učencev (95%) prihaja iz širše okolice Ptuja in Karstara ter Prekmurja, drugih (5%) pa iz cele Slovenije. Tisti iz bolj oddaljenih krajev bivajo v dijaškem domu, za konec tedna grejo domov.

Pri številu fantov in deklek skoraj ni razlike, 51% je deklek in 49% fantov.

Dolgotrajno sodelovanje in izmenjave imajo s Francijo, Portugalsko in Nemčijo (Hessen). Z Avstralijo in Ameriko imajo stike preko računalnika. Izmenjave nimajo samo z učenci, ampak tudi z učitelji. Tako pridejo učitelji iz Francije, Anglije ali Nemčije, ostanejo 1-2 leti in učijo v njihovem jeziku.

Zo zaključiš šolo, greš lahko delat ali pa nadaljuješ študij. Mnogi izberejo to drugo pot.

Va šoli je 250 učiteljev in učiteljic ter 50 drugih delavcev. To so kuharice, čistilke, hišniki, tovarnice in drugi.

Strednja šola ima tudi svoj televizijski program in kanal ter svoj šolski radio. V radijski oddaji učenci sami razbirajo glasbo. V televizijskem delu pa učenci sami snemajo oddaje v lokalnem kabelskem sistemu, ki so tudi same predvajane za širšo javnost. Učenci sami odločajo, kaj, kako, kje in kdaj bodo snemali in predvajali. Prav tako imajo 24 ur prost dostop do računalnikov in interneta.

Strednješolski center Ptuj je naj sodobneje opremljena šola v Sloveniji. Za šoljenje in polje pripravlja mlade Slovence iz vzhodnega dela naše domovine. Ravno ob našem obisku pa so položili temeljni kamen za novo gimnazijo. Upajmo, da bo kmalu odprla vrata!

Tistega dne, ko nam je prijazen ravnatelj gospod Branko Zumer vse to povedal in predstavil „svoj“ šolo, bi se tudi mi Frankfurtčani najraje pridružili ptujskim dijakom.

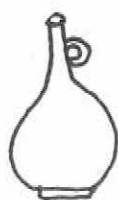
Tam, kjer sem doma ...

Moj ata se je rodil v Filovcih. Tam zdaj stoji tudi naš dom. Filovci so 15 km daleč od Murske Sobote. Naša vas je znana po lončarski obrti, ker v bližini dobivajo primerno ilovico ali glino.

Človek je že 6000 let pred našim štečjem začel iz gline izdelovati keramične posode in kipe. V starih časih so mnogi domačiji živeli od tega dela; pravijo, da smo imeli včasih v Filovcih kar 60 lončarjev, danes sta samo še dva. Izdelujeta vaze, sklede, lonce, pütre, pehače, vrče, krožnike, piščalke in še kaj. Kdelke žgeta v posebni peči. Prodajata jih doma in po svetu. Rada poharjeta, kako se to dela.

Tudi naši sošolci so se ustavili pri lončarju Bojnecu. Tam so prebrali tudi ti dve stari lončarski izrekušnji:

... roke si namočin,
si šajbo potočin
si posodo namočin
na vodo drži ...

... Kdor v življenju ni pil,
pel in ljubil
ta je gotovo
veliko izgubil!

In če to drži za filovske lončarje, drži tudi za nas in za vas.

Zato: nazdravje in zapojmo si tudi usvoj!

Danijel Berden
Frankfurt, 9. nov.

V deželi štorkeľj

Naša hiša stoji v Tržcu blizu Ptuj. Med počitnicami smo bili doma. Tudi midve z mamo sva se pridružili učencem. Izbrali sva sredo. Srečali smo se pred sála Mladika. Potem smo se peljali skozi Ptuj v Slovenske gorice in Jeruzalem. Tam smo videli vinograde in klopce. Ob cesti proti Ormožu sem videla velike sadovnjake.

Potem nas je pot vodila v Veliki Palanok. Ta kraj je letos evropska vas štorkeľj. Vrnila se je kar osem parov. Avtobus se je ustavil pri muzeju pisatelja Miška Kranjca. Radil se je v siromašni družini. Pisal je novele, romane in povesi. Pisal je tudi za mladi rod.

Nato smo se peljali v Filovce. Tam je bilo zelo lepo, ker smo obiskali lančarijo. Jaz sem kupila vazo iz gline. Potem smo šli v picerijo. Razabila nas je družina Berden. S polnimi žledčki smo se dobre volje odpeljali naprej.

Ustavili smo se v Bogojini. Tam je Plečnikova cerkev. Ta cerkev ima okrogel zvonik, na stropu pa so krožniki iz gline.

Vsi smo se veselili, ko smo se šli popoldne kopat v Moravske toplice. Potem smo imeli tudi kosilo. Skozi največje mesto v Prekmurju smo se tudi peljali. To mesto je Murska Sobata. V Radencih smo pili vodo iz vrečca Tri srca. Ta voda je zdrava za boleznj srca. Zvečer smo prišli zdravi in zadovoljni nazaj na Ptuj.

To je bil res lep dan!

Karmen Brec, 5. raz.
Offenbach

IZ MOJEGA DNEVNIKA

2. oktober 1999 - sobota

V soboto 2. 10. 1999 smo ob 10.00 uri z letalom poleteli proti Brniku - Ljubljanskem letališču, kjer smo pristali ob 12.15 uri. Potem smo se z avtobusom odpeljali proti Ptuj. Vmes smo se ustavili še na Trojanah, kjer sta na Štefi čakali njena sestra in mama. Ob Ptuj, v OŠ mladika, sta nas pričakali ravnateljica in pomočnica. Tu so nas postregli tudi s kosilom. Po kosilu so nas pred šolo počakali učenci, pri katerih smo stanovali ta teden. Meni je pričakala Sandra. S Sandro, Heleno in Špelo smo potem odšle k Špeli domov. Kmalu sta po naju s Sandro prišla njena mami in bratec Matevž, ki se je kmalu navezal name. Ko smo prišli k njim domov, mi je Sandra razkazala njihove živali in okolico. Moram reči, da so mi njihove živali: 9 konjev, 100 golbov, zlati fazani, 2 pava, 2 odrasla nemška ovčarja in 2 mladička ter mucka zelo všeč. Sandrinega očeta ta dan še nisem mogla spoznati, ker je ravno v soboto odšel v Ljubljano.

IZ MOJEGA DNEVNIKA

3. oktober 1999 - nedelja

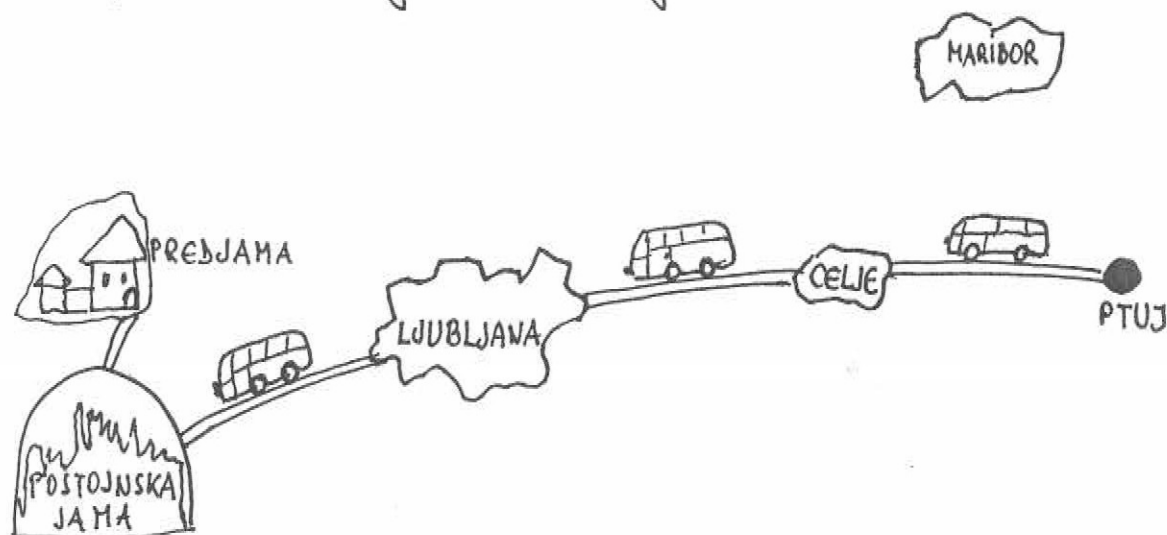
Zbudili sva se ob osmih, ob desetih pa sva morali biti že na Ptujskem gradu. Ogledali smo si muzej, potem smo s Heleno, Špelo in Sandro odšli z gradu. Onidve sta šli proti domu, midve pa proti "peš mostu", kjer sva se hecali in sploh zabavali, ko sva čakali mami. Doma se nisva čisto nič dolgočarili. Popoldne sta prišli k nama še Špela in Helena. In sta ostali do večera pri nama.

IZ MOJEGA DNEVNIKA

4. oktober 1999 - ponedeljek

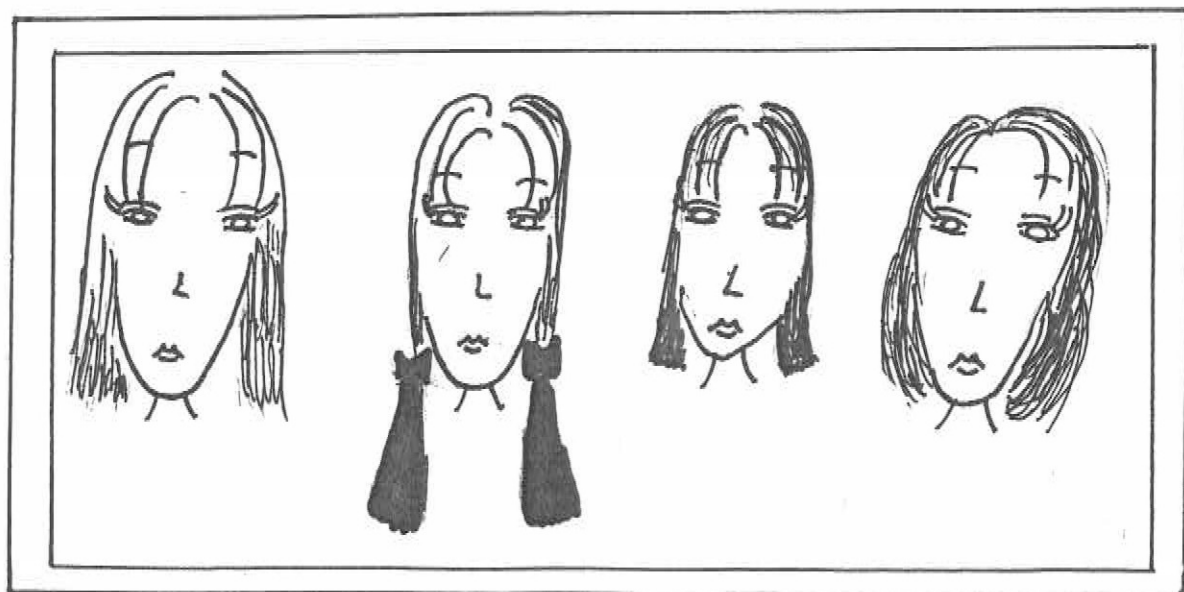
Ustali sva ob 5.30, se uredili in odšli v šolo. Po nas je prišel avtobus in odpeljali smo se v Ljubljano. Tam sem se ločila od skupine. Šla sem obiskat strica Dejana in z njim sva šla tudi na kosilo, potem pa še v mojo bivšo šolo obiskat profesorice in profesorje. Vsi so se me zelo razveselili. S slovensko skupino sem se dobila pri Maximarketu in skupaj smo se odpeljali proti Postojnski jami, kjer smo videli veliko lepih kapnikov. Nekateri oblike so mi bile še posebej všeč in zanimive. Po Postojnski jami smo se večji del vozili z vlakom, malo pa smo tudi hodili. Ogledali smo si še Predjamski grad z njegovimi zanimivostmi in ugotovili, v kakšnih razmerah so morali včasih živeti. Od Predjamskega gradu smo se odpeljali čez Trojane nazaj na Ptuj.

IZ MOJEGA DNEVNIKA

5. oktober 1999 - torek

U torek so imeli naši ptujski prijatelji normalen pouk, le prvo uro in kosilo smo imeli skupaj. Mi pa smo s tovarišico Miro Turk-Radibovič delali raziskovalne uloge. Po šoli smo se s Sandro, Tatjano in Anjo odpeljale s šolskim avtobusom domov. Popoldne je bil v šoli "disco", vendar sta midve s Sandro ostali doma, ker si je popoldne Sandra poškodovala glavo pri športni vzgoji. Popoldan sta preživeli super, saj sta postali že pravi prijateljici.

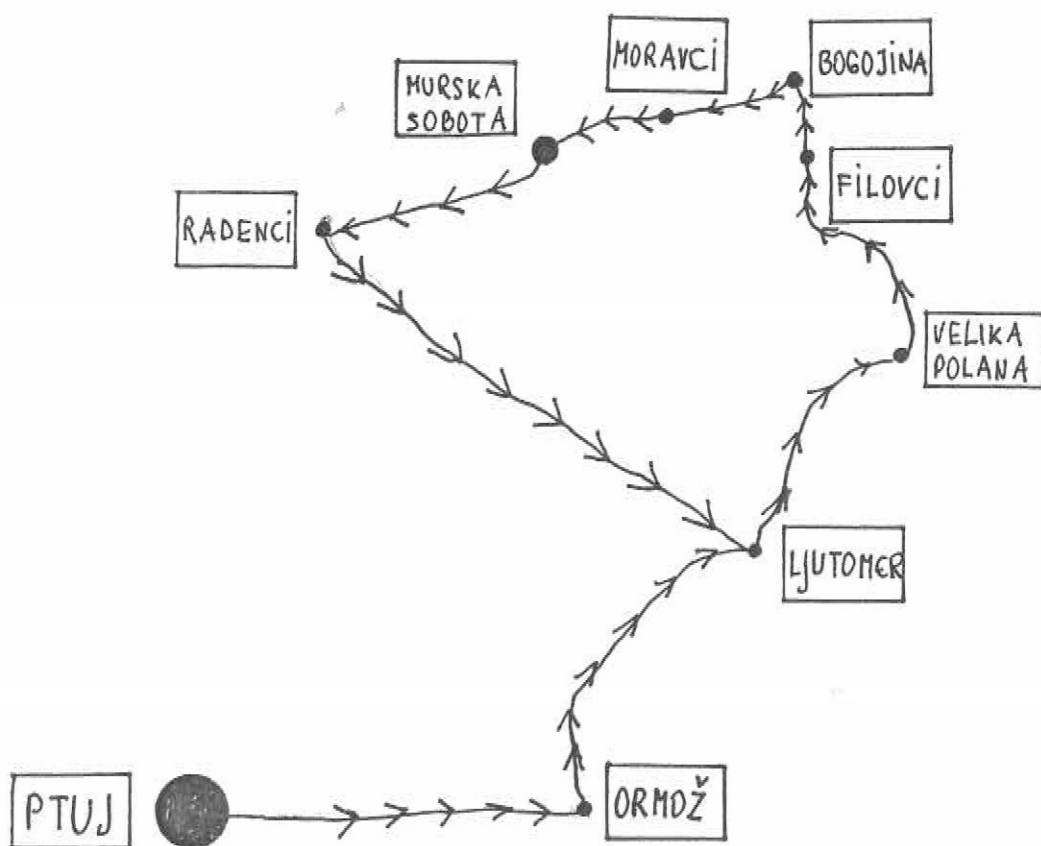

Naša "štiripetna deklica"!

IZ MOJEGA DNEVNIKA

6. oktober 1999 - sredo

V sredo smo s slovensko skupino odšli v Prekmurje, naši ptujski prijatelji pa so ostali doma, se pravi v šoli. V Prekmurju smo si ogledali: lončarstvo, rej. hišo Miška Kranjca, Mursko Soboto, Bogojino, bili smo v Moravskih toplicah. Tam blizu smo imeli kosilo. Za sladico smo dobili prekmursko gibanico, ki mi je bila zelo dobra. Potem smo se odpeljali nazaj na Ptuj. Ko sem prišla domov k Sandri, sva si ogledali še film in ob 23.00 uri sva se počasi odpravili spat.

IZ MOJEGA DNEVNKA

7. oktober 1999 - četrtek

V četrtek so imeli v šoli Mladika športni dan. Sandra se je prijavila za jahanje in jaz sem odšla z njo. Tudi jaz sem lahko jahala. Potem sva s Sandro odšli še na bosilo in domov. Popoldne sta prišli k nama še Helena in Spela. Šle smo se igrati skrivanja v dvoje. Zvečer so k Sandri prišli še Avstrijci, ki so predstavili svojega kurenta, tako, da smo lahko primerjali našega in njihovega. Če vam po pravici povem, mi je slovenski stokrat bolj všeč kot avstrijski.

IZ MOJEGA DNEVNIKA

8. oktober 1999 - petek

V petek smo imeli vsi spet normalen pouk, mi pri tovarišici Miri Turk, Ptujčani pa v razredu. Pred kosilom smo šli še v mesto in na folklorni festival. Tam so nastopale tri slovenske skupine - ena iz Primorske, ena iz Stajerske in ena narodna - ena italijanska in ena hrvaška. Po pouku smo se z avtobusom odpeljali na piknik. Tam so nas postregli s pečenim kostanjem in njihovo gibanico. Ob koncu smo se vsem zahvalili, ker so bili tako prijazni.

IZ MOJEGA DNEVNIKA

9. oktober 1999 - sobota

V soboto sva s Sandro ustali ob 9.30. Potem sva šli v mesto gledat bojevico. Tam sva tudi vidve s Sandro jahali konja ujenega očeta. Ko je bojevica odšla, sva ga morali vrniti. Ko se je mestni trg spraznil, sva odšli malo pogledat trgovine in zapravili se zadnje tolarje. Šli sva se tudi malo posladkat v slaščičarno, potem pa v šolski park. Malo pred dvanaajsto uro sva bili pri šoli. Ob 12.00 sva se poslovili od zelo prijaznih novih prijateljev, ki sva jih spoznali na Ptuj. To slovo je bilo kar težko. Potem sva odšli na bazo. Po bazu sva se Florijan, Gino, učiteljica in jaz odpeljali proti letališču. Ker sva bili se pre zgodnji, sva se odpeljali v Kranj na grob Franceta Prešerna. Ob letališču so po Gino prišli stari starši, mi pa z eno in pol uroo zamudo odleteli iz Ljubljane oz. Slovenije. Čez 2 uri in 15 minut sva bili že v Frankfurtu. Tam je pome prišel dedi, po Florijana pa njegovi starši; učiteljica pa je z vlakom odšla nazaj v Slovenijo.

Kaj smo počeli in kako smo se imeli,
je svojemu dnevniku in vam zaupala

Ines Grenc, 6. razred
Frankfurt

MAJE POČITNICE V PTUJU

V soboto zjutraj sem ustala že ob šestih, ker sem se odpravljala na frankfurtsko letališče. Slovenski učenci in učiteljica smo se odpravili v Ptuj. Čez eno uro smo že sedeli v letalu. Tokrat sem prvič letela z letalom. Malo me je bilo strah, da bomo padli dol. Ampak kmalu je bilo dobro. Ko smo leteli nad oblaki, se mi je zdelo kot da letimo nad morjem. Kmalu smo bili na ljubljanskem letališču Brnik.

Tam nas je pričakal mali kombi. Z njim smo se peljali do Trojan, kjer sta nas pričakali Štefijina mama in starejša sestra. Prinesli sta nam krofe. Vsak je dobil enega. Ko smo bili v šoli Mladika, smo vzeli potljigo in šli v jedilnico na kosilo. Juha je bila zelo dobra, potem smo dobili še pomfrit in zrezek s solato. Ko smo se najeli, smo šli ven, kjer so nas že pričakovali družine. Jaz sem dobila Špelo.

Prišla je sama, potem nas je ravnateljica odpeljala domov. Tam sem spoznala Špelino mamičo. Sošolka Ines je bila pri sosednji družini in tako smo preživele skupaj prvi popoldan. Pogovarjale smo se o Ptujcu. Proti večeru smo šle na rojstni dan. Tam smo se imele lepo. Kmalu je bilo že pozno in nas je mamiča peljala domov.

V nedeljo smo zgodaj ustali. Dopoldne smo šle z drugimi na Ptujski grad. Po kosilu smo šle na sladoled in v mesto. V mestu smo hodile malo po ulicah,

nato pa domov. Potem smo šle kjeri
prijateljici Sandri in Inez. Sandra ima konje
in žrebička. Tam smo se imeli lepo. Zvečer
nas je mamica spet odpeljala domov.
V ponedeljek smo bili v Postojnski jami in
v Ljubljani, v torek v Šoli, vsredo v Brezovici,
v četrtek pri učiteljici in v petek v Hlohah.
Tam smo imeli piknik. Igrali smo nogomet
ter jedli kostanje in gibanico.
V soboto smo šli v šolo Mladika, kjer smo
imeli kosilo. Ta čas so pa že prihajali naši
starši. Nato smo se zunaj slikali za spomin in si
rekli: "Na svidenje spet drugič!"

Helena Žmava
5. raz., Frankfurt

Naša ptujska himna

Tam dol na Ptujskem polju
stoji, stoji nam šola,
tam dol na Ptujskem polju
stoji nam šola.

V to šolo pa prihaja
vsak frankfurtski Slovenec rad,
v to šolo pa prihaja
vsak Slovenec rad.

Ta šola je Mladika,
ob Dravi, Dravi tam stoji,
ta šola je Mladika,
ob Dravi tam stoji.

Tam mnogo je prijet'ljav
in vedno dobrodošel si,
tam mnogo je prijet'ljav
in dobrodošel si.

Se z njimi dost' učimo
in radi se zabavamo,
se z njimi dost' učimo
in se zabavamo.

Zdaj smo se poslovili,
da drugič bomo spet prišli,
zdaj smo se poslovili,
da bomo spet prišli.

Kristina, Sandra in Natalija
(napev: Tam dol na ravnem polju)

■ Ptujška OŠ Mladika je gostila učence slovenskega dopolnilnega pouka iz Nemčije Radi se vračajo v Slovenijo

PTUJ – Ptujška osnovna šola Mladika je teden dni gostila enajst učencev slovenskega dopolnilnega pouka iz Frankfurta. Dijake je na Ptuj pripeljala učiteljica Mira Turk Radikovič, učenci pa so tako imeli priložnost, da so nekaj časa preživel med

svojimi vrstniki. OŠ Mladika je najstarejša na Ptuj, saj bo leta 2002 stara sto let. Učiteljica Mira Turk Radikovič, ki je na oddelku za slovenski jezik in kulturo v Frankfurtu že dvajseto šolsko leto, je povedala, da so s poukom začeli že leta 1974. Po njenih besedah je bilo v začetku veliko več učencev, pred 30 leti so namreč Slovenci prihajali na delo v Nemčijo in želeli, da otroci ohranijo materni jezik. Danes je otrok vedno manj. »V zadnjih desetih letih smo Ptuj obiskali že štirikrat. Glavni cilj našega spoznavanja sta šola in Ptuj, seveda pa tudi sklepanje poznanstev in prijateljstev med učenci. V projektu »spo-

Kristina Barišič Bevc, učenka devetega razreda: »Najbolj me je presenetilo, da morajo tukaj učenci nositi copate, pri nas to ni potrebno. Učitelji so tukaj zelo prijazni, ampak malo bolj strogi. Šola Mladika je zelo lepo urejena. Na Ptuj sem že tretjič in upam, da bom lahko še kdaj prišla, saj mi je zelo všeč, pa tudi ljudje so zelo prijazni.«

Natalija Barišič Bevc, učenka trinajstega razreda: »Zelo mi je všeč, zato sem tudi ponovno prišla na Ptuj. Ljudje so zelo prijazni. Zdi se mi, da pri nas poteka pouk nekoliko drugače, saj vse temelji na pogovoru med učiteljem in učencem. V tem tednu, ko sem bila v Sloveniji, sem srečala tudi svojo dobro prijateljico, s katero si redno dopisujeva in se tudi obiskujeva, ko sem v Sloveniji.«

Sandra Horvat, učenka trinajstega razreda: »Tukaj so šole veliko bolj opremljene kot pri nas. Mi nimamo računalnikov, ki bi jih lahko uporabljali v prostem času, prav tako nimamo dostopa do interneta. Všeč mi je na Ptuj, tukaj sem že petič. Ko smo bili na izletu v Ljubljani, sem obiskala prijateljke na RTV Slovenija, saj sem junija v uredništvu oddaje za Slovence po svetu opravljala politično prakso.«

Štefanija Bošnjak, učenka osmega razreda: »Ljudje so prijazni. Ptuj je zanimiv kraj. Te dni, ko sem na Ptuj, bivam pri družini Kos, kjer mi je všeč, saj so vsi zelo pozorni. Na Ptuj sem že tretjič, te dni smo si veliko ogledali. Mesto Ptuj mi je všeč, zanimiva je tudi Ljubljana, kjer smo si ogledali Prešernov spomenik in druge znamenitosti. Če bom imela priložnost, bom ponovno obiskala Ptuj.«

Helena Žmavc, učenka petega razreda: »Na Ptuj sem prvič, sicer pa sem iz Brežic, zato tega konca Slovenije ne poznam in je zame vse novo. Glede pouka lahko rečem, da so tukaj učitelji veliko bolj prijazni kot pri nas, zdi se mi tudi, da tukaj nimajo toliko domačih na log. Ta teden v Sloveniji mi je bil zelo všeč, ogledali smo si mnogo zanimivosti, med drugim tudi Postojnsko jamo.«

Florijan Svetanič, učenec devetega razreda: »Slovenija mi je všeč. Pouk se mi zdi sicer bolj težek in zahteven kot pri nas. Ta teden smo obiskali Prekmurje, od koder prihajam, kjer sem imel priložnost, da sem obiskal sorodnike. Všeč mi je bila Murska Sobota, še posebno pa mi je bila všeč domačija Miška Kranjca. Tudi Ptuj je zanimivo mesto.«

TEKST IN FOTO: NATAŠA KUHAČ

PRUJ/NA OBISKU SLOVENSKI OTROCI IZ FRANKFURTA

1000 km do maternega jezika

Tudi letošnjo jesen, tokrat v tednu od 2. do 9. oktobra, je bilo na obisku v Ptuju 11 otrok naših zdolncev, učenec slovenskega dopolnilnega pouka v Frankfurtu. V spremstvu neumorne učiteljice Mire Turk so jih sprejeli na osnovni šoli Mladika, zatem pa so jih nastanili pri vrstnikih iz Ptuja in v ptujskem dijaškem domu.

Ko sprejemu v Ptuju so se otroci naših zdolncev veselili na jesenskem živzavu, ogledali pa so si tudi muzejske znamenitosti na ptujskem gradu. Drugi dan bivanja v Sloveniji so slovenski otroci obiskali našo prestolnico, si ogledali parlament, Pršernov spomenik in druge znamenitosti, popoldne pa so si ogledali še Predjamski grad in Postojnsko jamo, v kateri so skupaj zapeli slovensko himno.

V sredo so bili v Prekmurju, kjer so si ogledali rojstno hišo Miška Kranca v Veliki Polani. Prestonek tedna pa so preživel v Ptuju med vrstniki na šoli Mladika, kjer so obiskovali tudi pouk. V soboto so nekateri bivanje v Sloveniji nadaljevali z obiskom sorodnikov in znancev, nekaj pa jih je odpotovalo nazaj v Frankfurt.

Ko smo jih zmotili med odmorom na šoli Mladika, so med seboj sicer v glavnem klepetali v nemškem jeziku. Ko pa smo jih nagovorili, pa so nam odvrnili gladko v materinem, slovenskem jeziku. Veseli in razžarjeni obrazov so nam povedali, da so dnevi v Ptuju in Sloveniji minili prehitro, da se počutijo zelo lepo ter da odhajajo v Nemčijo polni prijetnih doživetij ter nepozabnih vtisov. Presenečeni so bili tudi nad lepoto tam Slovenije.

Učiteljica Mira Turk je bila sodelovanja s ptujsko šolo Mladika med vseni najbolj vesela. Takole

Učiteljica Mira Turk je našim zdolncem v Frankfurtu in bližnji okolici dobro znana

in pomoč. Zato to tudi znamo ceniti, čeprav damo premalo vedeti." Kolikokrat na teden pa se sestajate z učenci pri slovenskem dopolnilnem pouku?

"Ta čas je zelo skromen. Naj povem, da je to pravzaprav dodaten pouk za otroke naših zdolncev, ki pridejo enkrat tedensko v popoldanskem času iz vseh koncev Nemčije v premeru 80 km. Zasluga za to, da otroci tako lepo govorijo slovensko, pa gre v prvi vrsti njihovim staršem. Ti otroci, ki so z nami v Ptuju, so imeli resnično srečo, da imajo take starše, ki doma od malega govorijo slovensko. Vsi otroci naših zdolncev žal nimajo takih staršev."

Kolikot otrok obiskuje vaš pouk v Frankfurtu?

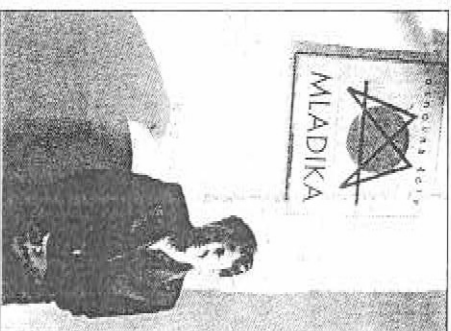
"Žal iz leta v leto manj, saj na novo Slovenci ne prihajajo več na ta območja v Nemčiji, tretja generacija pa že redko najde pot v slovenske šolske klopi."

Kakšne pa so druge oblike in možnosti delovanja slovenske skupnosti v Frankfurtu?

"Delavnost slovenskega društva Sava, ki ga sedaj že nekaj let vodi predsednik Janko Zemljčič, mislim, da je doma iz okolice Lenart, je kar precej razglašena. Pa tudi slovenska cerkevna skupnost v Frankfurtu opravlja svoje poslanstvo pri ohranjanju slovenskega dedč od domovine kar precej dobro."

In s kakšnimi občutki se odpravljate v Nemčijo?

"Rovsem bom zadovoljna šele, ko bom vse otroke izročila staršem - nekaj tukaj pred ptujsko šolo, nekaj pa na frankfurtskem letališču. Visti se bodo seveda še urejali in urejali. V naših torbah je kar zajeten kup gradiva, ki ga bo treba prečitati in predelati in to je zagotovilo ena od prijetnih nalog, ki nam jih je ponudilo bivanje na Ptuju. V Frankfurtu bomo zaključili projekt o Ptuju in ga

Sonja Purgaj.

Foto: M. Ozmeč

pozneje predstavili še staršem na jesenski prireditvi 30. oktobra." Sodelovanja šole Mladika z otroci zdolncev iz Frankfurtu je ugod-

11 mladih Slovencev iz Frankfurtu pred šolo Mladika v Ptuju.

M. Ozmeč

Mira Turk Radikovič
Odd. slov. jezika in kulture
Liebfrauenschule
Frankfurt

Frankfurt, 30.okt.1999

MINISTRSTVU ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT REPUBLIKE SLOVENIJE
Službi za mednarodno sodelovanje - g.Meliti Steiner

**Poročilo o poučni ekskurziji po Sloveniji
od 2.do 9.oktobra 1999**

To obliko šolskega dela in sodelovanja z domovino smo tudi tokrat pripravili po določitih tukajšnjih šolskih oblasti in v sodelovanju s Slovenijo. Za "domicil" smo izbrali Ptuj, kjer imamo že dolgoletne partnerje in dobre izkušnje. Pri vsebinski pripravi nam je svetovala tudi g.Dragica Motik iz Zavoda RS za šolstvo.

Na izlet po Sloveniji se je odpravilo 12 učencev od 3. do 13.razreda. Upoštevajoč starostne razlike smo na Ptuj dokončno oblikovali program in bivanje (mlajših šest pri družinah, starejši z učiteljico v dijaškem domu):

- sobota, 2.oktober - polet z letališča Frankfurt na Brnik, prevoz pred šolo Mladika Ptuj. Kosilo in seznantev z družinami,
- nedelja, 3.oktober - dopoldne voden ogled muzeja na Ptujskem gradu, po kosilu sodelovanje na prireditvi Jesenski Živ-žav in večer z gostitelji,
- ponedeljek, 4.okt. - celodnevni avtobusni izlet: postanek v Ljubljani, zjutraj obisk v šoli Majde Vrhovnik (obiskali smo dva bivša sošolca), ogled mesta z vodičem, kosilo, nadaljevanje vožnje v Postojnsko jamo ter v Predjamski grad - vodeni ogledi,
- torek, 5.oktober - ob 8.20 uri v šoli Mladika, sodelovanje pri pouku. Nato so naši starejši učenci vodili razgovor v nemščini z učenci Mladike, mlajši pa so napravili anketo v šolski knjižnici in zapisali ugotovitve. Popoldne ogled mesta in vinske kleti, ob 16.30 ples v šoli,
- sreda, 6.oktober - enodnevni vodeni izlet po Prekmurju v organizaciji agencije Evropa: Slovenske gorice, Jeruzalem, Velika Polana, Filovci, Bogojina, Moravske toplice (kopanje), Murska Sobota in Radenci,

četrtek, 7.oktober - dopoldne z domačimi učenci po različnih skupinah pri športnih dejavnostih, nato opazovalne naloge po manjših skupinah. Učenci so izbrali teme:

- vloga in pomen TIC-a za Ptuj
- zgodovina najstarejšega slov. mesta Ptuja
- zgodovina šole Mladika
- srednje šole na Ptuj
- pomen in razvoj obrti
- kaj je v treh glavnih ptujskih ulicah
(načrt s Perutnino nam ni uspel - požar).

Po kosilu nas je sprejel podžupan Mestne občine Ptuj gospod Ervin Hojker. V pogovoru so sodelovali starejši učenci. Zvečer: po želji kopanje v Ptujskih toplicah,

petek, 8.oktober - zjutraj pri pouku in izdelovanje projektov, nato intervju z novinarji Dnevnika, Ptujskega Tednika in radia. Potem smo si ogledali nastop folklornih skupin - Mednarodni festival ob Tednu otroka. Po kosilu prosto popoldne z vrstniki in družinami, zvečer za starejše učence disko v spremstvu pedagoginje Katje,

sobota, 9.oktober - ob 10.uri je avtorica razstave in knjige o Janezu Puhu g.Kristina Šamperl Purg vodila učence in jim bogato predstavila "Človeka, ki je spremenil svet", nato smo na Mestnem trgu gledali zaključek festivala ter konjenico. Po kosilu so nas že čakali starši in slovo. Učenci za Frankfurt so se z učiteljico odpeljali na Brnik ter kratko obiskali Prešernov grob v Kranju. Polet z zamudo, pristanek v Frankfurtu ob 20.uri.

Sobota, 30.oktober - učenci so v prostorih društva Sava staršem in rojakom v pesmi, besedi in sliki poročali o bivanju v Sloveniji in tako zaokrožili prijeten izlet. Tudi ta večer je bil lep in slovenski, saj so otroci še skuhalo matevža in cvrli flancate, seveda pod budnim očesom mamic.

Zapiske učencev in izdelane projekte vam bomo prinesli v božičnih počitnicah!

Zapisala:

Mira Turk Radikovič,
učiteljica

Danijel Berden

An: branko.kumer@guest.arnes.si
Betreff: Lepe pozdrave iz Frankfurta!!!

Spoštovani gospod Branko Kumer!

Dnevi se odmikajo in spet sedimo v slovenskih šolskih klopih v Frankfurtu. Zdaj urejamo spomine in zapiske, tudi o obisku na vaši šoli. Prisrcno se Vam zahvalujemo za sprejem in želimo še naprej uspešno delo.

Lepo Vas pozdravljamo

ucenci in učiteljica Mira Turk,
prav posebno pa "novinarka" Kristina Barišic-Bevc

*NAŠA EKSKURZIJA PO DOMOVINI NE BI BILA
TAKO USPEŠNA BREZ VSESTRANSKE POMOČI,
ZATO PREJMEJO ISKRENO ZAHVALO:*

- *Svet staršev odd. slov. jezika*
- *HKM Wiesbaden*
- *Osnovna šola Mladika - g.Sonja Purgaj*
- *Mestna občina Ptuj - g.Luci in g.Hojker*
- *Mestni arhiv Ptuj - g.Kristina Š. Purg*
- *Ptujske družine gostiteljice: Polanič, Bela, Šmigoc, Runovec, Križaj in Kos*
- *Min. za šolstvo RS - g.Melita Steiner*
- *Urad za Slov. po svetu - g.M. Logar*
- *Zavod za šolstvo RS - g.Dragica Motik*
- *LHB Ljubljana in NLB Domžale*
- *Center za promocijo turizma v Ljubljani*
- *Pot. agencija Evropa - g.Marija Hernja*
- *Slovensko društvo Sava Frankfurt*
- *Družina Šerbec Frankfurt*
- *Družine Toni, Berden in Bošnjak - Ffm in Off*

KAM PA V SOBOTO, 30.OKTOBRA ?

Slovensko društvo Sava vas je že v zadnji okrožnici povabilo
na družabni večer v prostorih društva, Gerbermuehlstr. 90.

Naši učenci pa za prijeten večer dodajajo še tole:

od 15.ure dalje bodo kuhali in pekli slovenske dobrote,
seveda ob pomoči prijaznih mamic, ki to dobro znajo,

ob 18.uri bodo udeleženci ekskurzije po Sloveniji
obujali spomine in predstavili svoje projekte o Ptuj,

nato bomo posedeli ob polni mizi,
mladi pa si bodo lahko "odprli" disko s svojo glasbo!

Torej, vabljeni vsi, ki radi kuhate, pečete, se sladkate
in pogovarjate ter tudi zaplešete in pojete -
ta večer bo pravi za nas!

Prisrčno vas vabijo učenci

Tatjana Helena

Kristina

Verena

Ines

Gino

Karmen

Florijan

Štefi

Natalija

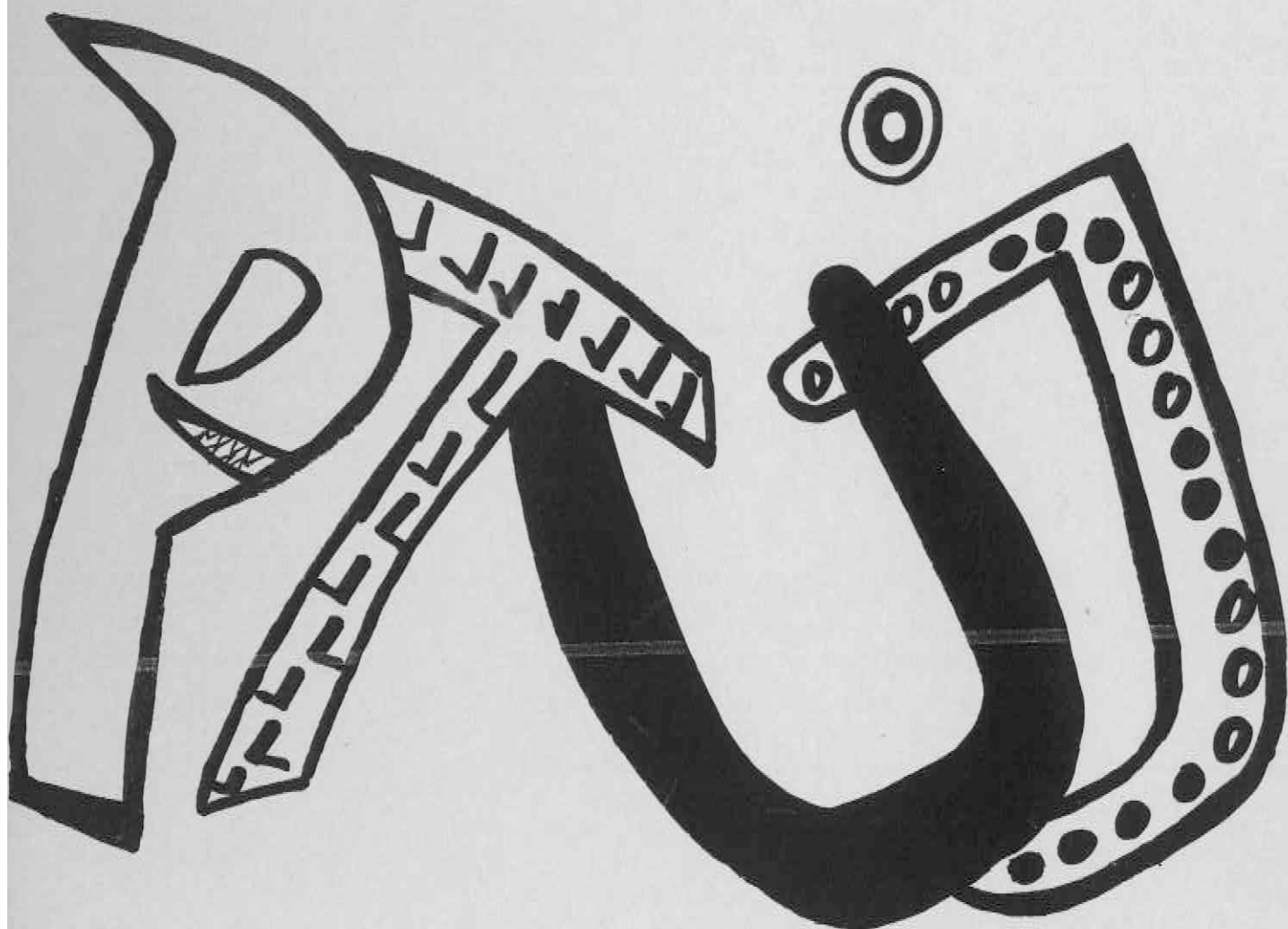
Tanja

Sandra

Svet staršev
odd.slov.jezika

Slovensko društvo
SAVA Frankfurt

FLORIJAŅ S.

Bilo je super! Ostali so lepi spomini ~
nekaj smo jih ujeli tudi na straneh
naših projektov in tega glasila!

Učenci in učiteljica

"Od kod ste?"

"Iz Slovenije!"

"Slovenija, kje pa je to?"

Ste že slišali te besede?
Ali želite, da bo tako ostalo?
Kako je sploh lahko prišlo tako daleč?

Morda smo nekaj zamudili?
Morda smo premalo povedali o sebi
in nismo znali predstaviti dobrih strani naše dežele?
Ali vse prehitro pozabljamo na svoje korenine?
Kaj nas še druži daleč od doma? Kaj nas privabi skupaj?

V naslednjih tednih bodo tudi slovenski reprezentanti
dvigali temperaturo v glavah ljubiteljev nogometa.

Pridružite se nam v prostorih društva Sava,
da bomo skupaj navijali za dobre rezultate:

v torek 13.junija ob 20.45,
nato v nedeljo 18.junija ob 18.00
in v sredo 21.junija ob 18.00!

Tudi tako se bo naša dežela predstavila Evropi in svetu.
Morda bo kdo dejal:

"Ne obetajte si preveč, saj mojstri ne padajo z neba!"
"Ne, z neba ne, morda pa čez Alpe!!!"

Zato pridi v Savo! Vabi slovenska mladina!